

KONAČNI PRIJEDLOG

ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o državnom odvjetništvu (Narodne Novine broj 51/01) u članku 4. dodaje se stavak 2. koji glasi:

«(2) Godišnje izvješće koje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za prethodnu godinu podnosi Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske sadrži podatke o radu državnih odvjetništava na području kaznenog, građanskog i upravnog prava, pravnu problematiku pojedinih područja, pregled organizacije i stanja kadrova, te prijedloge za unapređenje rada.»

Članak 2.

U članku 7. stavku 1. iza riječi «rad», dodaju se riječi «osim ako se radi o kršenju zakona od strane Glavnog državnog odvjetnika, državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika koje je kazneno djelo».

Članak 3.

U članku 9. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Državno odvjetništvo ima svoj znak čiji se oblik i sadržaj utvrđuje Pravilnikom o unutarnjem redu“.

Članak 4.

U članku 14. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Pred trgovačkim sudom koji je mjesno nadležan za područje za koje su mjesno nadležna dva ili više županijskih državnih odvjetništava, postupati će županijsko državno odvjetništvo prema registriranom sjedištu pravne osobe odnosno registriranom sjedištu ili prebivalištu trgovca pojedinca ili obrtnika koji je stranka u postupku, odnosno nad kojim se provodi postupak stečaja ili likvidacije.

(4) Kad kao stranke u postupku sudjeluje više osoba iz stavka 3. ovog članka, sa područja mjesne nadležnosti više županijskih državnih odvjetništava, te strana pravna ili fizička osoba, postupati će županijsko državno odvjetništvo na čijem se području nalazi sjedište trgovačkog suda koji vodi postupak.

(5) Županijsko državno odvjetništvo koje je započelo zastupanje u postupku pred trgovačkim sudom nastaviti će zastupanje do kraja postupka i ako se promjene okolnosti iz stavka 3. i 4. ovog članka po kojima je bila određena njegova nadležnost.”

Članak 5.

Članak 15. mijenja se i glasi:

"Članak 15.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima poduzima progon i zastupa optužbu protiv počinitelja kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te obavlja druge radnje propisane zakonom.

(2) Nadležno državno odvjetništvo postupa u prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

(3) Nadležno državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode radi zaštite njezinih imovinskih prava i interesa pred sudovima, upravnim i drugim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije."

Članak 6.

Iza članka 15. dodaju se novi članci 15.a i 15.b koji glase:

"Članak 15a.

(1) Općinska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred općinskim sudom i pred upravnim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije. Općinska državna odvjetništva podižu tužbe pred Upravnim sudom Republike Hrvatske u upravnim predmetima iz svoje nadležnosti.

(2) Županijska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred županijskim sudom i trgovačkim sudom, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite Ustava i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, poduzima radnje iz svoje nadležnosti pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, te međunarodnim i stranim sudovima i drugim tijelima.

Članak 15b.

(1) Državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 15a., nadležno je i u postupcima u kojima državno odvjetništvo temeljem posebnog zakona ima položaj stranke.

(2) U postupcima za mirno rješenje spora postupa ono državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 15a. za postupanje u sporu."

Članak 7.

Članak 16. mijenja se i glasi:

«Članak 16.

(1) Osim poslova iz članka 15., 15a. i 15b ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva:

– mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku,

– prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za zaštitu imovinskih i drugih interesa Republike Hrvatske, kao i druge propise od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje u slučaju ako ocijeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.

(2) Nadležno državno odvjetništvo daje mišljenja o određenim pravnim poslovima kada je to propisano drugim zakonima.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa.

(4) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske mišljenje o pravnoj valjanosti tog pravnog posla. Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz zahtjev dostaviti i mišljenje svoje službe.

(5) Državno odvjetništvo dužno je dati mišljenje iz stavka 4. ovoga članka u roku od 30 dana od dana primitka sve potrebne dokumentacije».

Članak 8.

Članak 17. mijenja se i glasi:

«Članak 17.

(1) Nadležna državna odvjetništva dužna su u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili iznimno visoke vrijednosti, a treba se odreći zahtjeva, priznati zahtjev protivne strane, zaključiti nagodbu, odustati od pravnog lijeka ili u izvanparničnom postupku donijeti odluku koja ima značaj odricanja od prava i o tome izvijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje će bez odgode sa svojim mišljenjem o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske."

(2) Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi:

«Članak 20.

(1) Odluke sudova i upravnih tijela i druga pismena moraju se dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu.

(2) Dostava izvršena suprotno stavku 1. ovog članka ne proizvodi pravne učinke.“

Članak 10.

Članak 21. briše se.

Članak 11.

U članku 23. iza riječi: "za područje više" dodaju se riječi "mjesno i".

U članku 23. dodaje se stavak 2. koji glasi:

«(2) Odluka iz stavka 1. ovog članka dostavlja se bez odgode nadležnom sudu ili upravnom tijelu».

Članak 12.

U članku 28. u stavku 1. riječ "županijskoga" briše se.

Članak 13.

Iza članka 30. dodaje se novi članak 30a. koji glasi:

«Članak 30a.

(1) Radi nadzora nad radom državnih odvjetništava, pregleda cjelokupnog rada područnih državnih odvjetništava, vođenja mjesečne i godišnje statistike i skrbi o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske ustanovljuje se Odjel za unutarnji nadzor.

(2) Radi usmjeravanja međunarodne suradnje, pružanja pravne pomoći i rada u tijelima Vijeća Europe i regionalnim udruženjima i mrežama državnih odvjetnika u i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske ustanovljuje se Odjel za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju.

(3) Pitanja koja se odnose na rad Odjela za unutarnji nadzor i Odjela za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju uređuju se Pravilnikom o unutarnjem poslovanju».

Članak 14.

U članku 31. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) U državnim odvjetništvima ustanovljava se kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete."

Članak 15.

U članku 34. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Godišnje izvješće koje državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu sadrži pregled primljenih, riješenih i neriješenih predmeta, pregled strukture kaznenih, građanskih i upravnih predmeta, optužnih akata i poslova zastupanja i pregled pravnih lijekova koji su podneseni i s kakvim uspjehom"

Članak 16.

U članku 37. stavak 3. iza alineje 3. dodaju se nove alineje koje glase:

"- daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog, odnosno općinskog državnog odvjetnika (članak 57. stavak 3. ovog Zakona),

- donosi odluku o prigovoru protiv ocjene obnašanja dužnosti kojeg je podnio županijski državni odvjetnik ili zamjenik Glavnog državnog odvjetnika."

U stavku 3. dosadašnja alineja 4. postaje alineja 6.

Iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4. i 5. koji glase:

"(4) Odluku iz stavka 2. ovog članka Kolegij Državnog odvjetništva donosi natpolovičnom većinom prisutnih članova.

(5) Mišljenje o pitanjima iz stavka 3. ovoga članka Kolegij daje na sjednici većinom glasova svih članova kolegija."

Članak 17.

U članku 38. u stavku 1., mijenja se druga rečenica i glasi:

"(1) Prošireni kolegij sačinjavaju svi zamjenici Glavnog državnog odvjetnika, županijski državni odvjetnici, te čelnici posebnih državnih odvjetništava."

Članak 18.

U članku 42. dodaje se novi stavci 5. i 6. koji glase:

"(5) U obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave uz ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa evidencije iz stavka 1. ovog članka vodi i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

(6) Način dostavljanja podataka i vođenja evidencije u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske uređuje se u skladu s posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka i Pravilnikom o unutaršnjem poslovanju."

Članak 19.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„Članak 44.

(1) Ako Glavni državni odvjetnik u razumnom roku ne odgovori na traženje Ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (članak 40. stavak 2. ovog Zakona) ili ako nakon primljenog odgovora Glavnog državnog odvjetnika ocijeni da je to u konkretnom slučaju potrebno za obavljanje poslova za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može i neposredno tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke o onim poslovima pravosudne uprave iz svog djelokruga koji su mu potrebni, te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava, kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim predmetima.

(2) Izravan uvid u rad državnih odvjetništava u obavljanju poslova pravosudne uprave iz stavka 1. ovog članka obavljaju pravosudni inspektori ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(3) Poslove pravosudnih inspektora obavljaju viši upravni savjetnici i zamjenici državnog odvjetnika raspoređeni u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, sukladno članku 81. ovog Zakona.

(4) Viši upravni savjetnici koji obavljaju poslove pravosudnih inspektora moraju ispunjavati uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika.“

Članak 20.

U članku 48. stavak 2. brišu se riječi: "na vlastiti zahtjev".

Članak 21.

U članku 49. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Za imenovanje za županijskog državnog odvjetnika općinski državni odvjetnik mora osim uvjeta iz stavka 1. ovog članka ispunjavati uvjete za imenovanje za zamjenika županijskog državnog odvjetnika (članak 63. stavak 2. Zakona)."

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.“

Članak 22.

U članku 51. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Glavni državni odvjetnik će od kandidata tražiti pisanu izjavu da pristaje na sigurnosne provjere u skladu s posebnim propisom. Podaci o rezultatima sigurnosne provjere službena su tajna. Ti se podaci mogu koristiti samo u postupku imenovanja državnih odvjetnika. Ako su zatražene provjere, kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 2. prva rečenica briše se.

Članak 23.

U članku 52. dodaju se novi stavci 2. i 4. koji glase:

«(2) Osim mišljenja navedenih u stavku 1. ovog članka Glavni državni odvjetnik će za kandidate koji su dali pristanak, tražiti da se provedu sigurnosne provjere.

(4) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvati će kandidate na razgovor, kojeg s kandidatom koji se je odazvao pozivu obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno«

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3., a stavak 3., postaje stavak 5., a dosadašnji stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 6., 7. i 8.

Članak 24.

Članak 54. mijenja se i glasi:

«Članak 54.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,
2. kada navršši 70 godina života,
3. danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu,
4. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa. Rješenje o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4., te odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik».

Članak 25.

Članak 57. mijenja se i glasi:

"Članak 57.

(1) Glavni državni odvjetnik pokrenuti će postupak za razrješenje županijskog i općinskog državnog odvjetnika ako je na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva (članak 28.) ili na drugi način saznao da postoje razlozi za razrješenje iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskog državnog odvjetnika iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona prijedlog za razrješenje Glavnom državnom odvjetniku može podnijeti i nadležni županijski državni odvjetnik. U prijedlogu se moraju navesti i obrazložiti razlozi za razrješenje.

(3) Glavni državni odvjetnik će pisano izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje, time da će mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama. Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od 8 dana od dana primitka obavijesti. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Glavni državni odvjetnik može pozvati državnog odvjetnika da na zapisnik da dodatna pojašnjenja i razloge u vezi osnova za razrješenje."

Članak 26.

Iza članka 57. dodaju se novi članci 57a. i 57b. koji glase:

"Članak 57a.

(1) Prije donošenja odluke Glavni državni odvjetnik zatražiti će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske daje mišljenje o tome postoje li osnove za razrješenje županijskog, odnosno općinskog državnog odvjetnika iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Glavni državni odvjetnik utvrdi da postoji osnova za razrješenje iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješi će županijskog, odnosno općinskog državnog odvjetnika.

(3) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika o razrješenju županijskog, odnosno općinskog državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o razrješenju državni odvjetnik može pokrenuti upravni spor.

Članak 57b.

(1) Razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan za zamjenika državnog odvjetnika.

(2) Kada Glavni državni odvjetnik smatra da razriješenoga Glavnog državnog odvjetnika ili državnog odvjetnika, koji je nastavio raditi kao zamjenik državnog odvjetnika treba razriješiti zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela (članak 85. stavak 2.), podnijet će zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, kao i donijeti odluku njegovom udaljenju od dužnosti, odnosno po potrebi predložiti njeno donošenje (članak 116.)."

Članak 27.

U članku 58. stavak 1. briše se.

Članak 28.

U članku 61. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Zamjenik državnog odvjetnika koji nakon prvog stupanja na dužnost ne bude ponovno imenovan, ima pravo na isplatu naknade u visini zadnje plaće koju je ostvario, dok ne započne s radom na drugom radnom mjestu ili ostvari pravo na mirovinu, ali najduže šest mjeseci od prestanka dužnosti."

Članak 29.

U članku 63. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

"(4) Prilikom imenovanja zamjenika državnih odvjetnika mora se voditi računa o zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina sukladno odredbama članka 22. stavka 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina („Narodne novine" br. 155/02).

(5) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika, mogu se pozvati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.“

Članak 30.

Članak 64. mijenja se i glasi:

«Članak 64.

(1) Za imenovanje u više državno odvjetništvo zamjenik državnog odvjetnika mora osim uvjeta iz članka 62. i 63. ovoga Zakona, na zadnjem ocjenjivanju prije imenovanja biti ocijenjen najmanje ocjenom iz članka 67. stavak 1. točka 3. ovog Zakona ili višom ocjenom.

(2) Prilikom imenovanja uz sve druge jednake uvjete prednost imaju kandidati koji su u dva zadnja ocjenjivanja bili bolje ocijenjeni."

Članak 31.

Iza članka 64. dodaje se novi članak 64.a koji glasi:

"Članak 64a.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika izabran prvi put na državnoodvjetničku dužnost ocjenjuje se svake godine. Ostali zamjenici ocjenjuju se svake tri godine.

(2) Državni odvjetnici ocjenjuju se svake dvije godine."

Članak 32.

Članak 65. mijenja se i glasi:

«Članak 65.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika u obnašanju dužnosti ocjenjuju se prema sljedećim mjerilima:

1. iskazanoj marljivosti u rješavanju dodijeljenih im predmeta u odnosu na prosječne radne rezultate županijskih, odnosno općinskih državnih odvjetništava u godini koja prethodi godini ocjenjivanja ,
2. korištenju pravnih lijekova,
3. pokazanom stručnom znanju i rezultatima u radu,

4. kvaliteti rada, te sposobnosti usmenog i pisanog izražavanja,
5. poštivanju rokova u tijeku postupka
6. sposobnosti i iskazanoj spremnosti za učenje i usvajanje novih znanja, aktivnom sudjelovanju i uspjehu u programima stručnog usavršavanja, objavljenim znanstvenim i stručnim radovima i sudjelovanje u praktičnoj nastavi pravnih predmeta i drugim relevantnim znanstvenim i stručnim skupovima,
7. suradnji i odnosu s drugim zaposlenicima,
8. sposobnosti obavljanja poslova uprave i poslova državnog odvjetnika, ako je raspoređen na takvu dužnost.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske posebnom uputom uređuje pravila o vođenju evidencije o radu državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, postupak ocjenjivanja, način primjene mjerila za ocjenjivanje i raspon ocjena, podnošenje prigovora protiv ocjene i postupak po prigovoru i druga pitanja od značaja za ocjenjivanje."

(3) Prosječne radne rezultate županijskih odnosno općinskih državnih odvjetništava utvrđuje Glavni državni odvjetnik za prethodnu godinu najkasnije do 1. ožujka tekuće godine i o tome obavještava sva državna odvjetništva.

Članak 33.

Članak 67. mijenja se i glasi:

«Članak 67.

«(1) Ocjene obnašanja dužnosti zamjenika državnog odvjetnika su:

1. nezadovoljavajuće obnaša državnoodvjetničku dužnost,
2. dužnost obnaša zadovoljavajuće,
3. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno,
4. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno, pri tome ostvaruje iznad prosječne rezultate,
5. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno, pri tome ostvaruje iznad prosječne rezultat i kod toga se posebno zalaže i pokazuje izuzetno pravno znanje.

(2) Ocjene obnašanja dužnosti državnog odvjetnika su;

1. nezadovoljavajuće obavlja poslove državnog odvjetnika,
2. dužnost obnaša zadovoljavajuće,
3. poslove državnog odvjetnika obavlja savjesno, uredno i stručno,
4. poslove državnog odvjetnika obavlja savjesno uredno i stručno i ima nad prosječne sposobnosti vođenja."

Članak 34.

Iza članka 67. dodaju se novi članci 67a., 67b., 67c. i 67d. koji glase:

"Članak 67a.

(1) Državni odvjetnik će prije dostavljanja ocjene pozvati državnog odvjetnika ili zamjenika kojeg ocjenjuje i upoznati ga na osnovu kojih pokazatelja ga namjerava ocijeniti. Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo upozoriti na okolnosti koje mogu utjecati na ocjenu, a koje državni odvjetnik nije uzeo u obzir ili je na temelju njih donio pogrešne zaključke.

Članak 67b.

(1) Ocjena se izrađuje na posebnom obrascu propisanom uputom o ocjenjivanju.

(2) Ocjena se dostavlja zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi i njen sadržaj predstavlja službenu tajnu.

(3) U obrazloženju ocjene treba iznijeti kako je izvršeno vrednovanje po pojedinom mjerilu i na osnovu kojih pokazatelja je ocjena dana, te navesti i sve druge bitne podatke. Ocjena se dostavlja s uputom o pravu na prigovor.

Članak 67c.

(1) Općinski državni odvjetnik, zamjenik županijskog ili općinskog državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom, ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor višem državnom odvjetniku.

(2) Županijski državni odvjetnik i zamjenik Glavnog državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom, ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor Kolegiju Državnog odvjetništva republike Hrvatske.

Članak 67d.

(1) Ako je protiv ocjene prigovor podnio općinski državni odvjetnik, zamjenik općinskog ili županijskog državnog odvjetnika, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražiti će mišljenje kolegija tog državnog odvjetništva, a zatim će prigovor uz koji će priložiti mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika dostaviti na odluku višem državnom odvjetniku

(2) Prigovor protiv ocjene županijskog državnog odvjetnik ili zamjenika Glavnog državnog odvjetnika dostaviti će se uz osobni spis podnositelja Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Svojom odlukom viši državni odvjetnik ili Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može potvrditi ocjenu, izmijeniti je ili vratiti natrag na ponovno ocjenjivanje.

Članak 35.

Članak 68. mijenja se i glasi:

«Članak 68.

(1) Zamjeniku državnog odvjetnika prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona u državnom odvjetništvu u koje je imenovan:

- smrću,

- kad navršši 70 godina života,
- danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi državni odvjetnik onog državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga Državnoodvjetničkom vijeću i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa».

Članak 36.

U članku 69. stavak 2. riječi: „samim izricanjem odluke“ zamjenjuju se riječima: „pravomoćnošću izrečene odluke“.

Članak 37.

Članak 77. mijenja se i glasi:

«Članak 77.

(1) Općinski državni odvjetnik, županijski državni odvjetnik i zamjenici državnih odvjetnika dužni su se stalno stručno usavršavati i sudjelovati u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije, a mogu sudjelovati i u drugim oblicima obrazovanja i stručnog usavršavanja.

(2) Zamjenici državnog odvjetnika su dužni odazvati se na poziv Pravosudne akademije da sudjeluju kao predavači ili polaznici u programima stručnog usavršavanja.

(3) Ovlašćuje se ministar pravosuđa da po prethodno pribavljenom mišljenju Glavnog državnog odvjetnika donese pravilnik kojim će se propisati obveza zamjenika državnih odvjetnika za stručnim usavršavanjem u Pravosudnoj akademiji određujući vrstu, način, trajanje i evaluaciju usavršavanja.

(4) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima».

Članak 38.

Članak 80. mijenja se i glasi:

„Članak 80.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskoga državnog odvjetništva može se privremeno za potrebe službe, uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog ili nižeg stupnja za rad u određenom predmetu ili na određeno vrijeme, ali najdulje šest mjeseci.

(2) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može uz svoj pristanak uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog stupnja i na dulje vrijeme ili trajno premjestiti.

(3) Rješenje o privremenom upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo donosi Glavni državni odvjetnik, a za trajni premještaj Državnoodvjetničko vijeće.

(4) Zahtjev za trajni premještaj zamjenika državnog odvjetnika dostavlja Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske županijsko državno odvjetništvo u koje zamjenik prelazi na rad ili na čijem se području nalazi općinsko državno odvjetništvo u koje prelazi na rad. Uz zahtjev se dostavlja pisani pristanak zamjenika za trajni premještaj i suglasnost državnog odvjetnika u kojem zamjenik radi.

(5) Ako je suglasan s trajnim premještajem Glavni državni odvjetnik dostavit će Državnoodvjetničkom vijeću zahtjev za trajni premještaj. Uz zahtjev se prilaže i pisani pristanak zamjenika te suglasnost iz stavka 5. ovog članka.

(6) Protiv rješenja o privremenom upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Glavnom državnom odvjetniku u roku od osam dana od dostave rješenja. Odluka Glavnoga državnog odvjetnika po prigovoru je konačna.

(7) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Glavni državni odvjetnik premjestit će državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.“

Članak 39.

Iza članka 80. dodaje se novi članak 80a. koji glasi:

"Članak 80a.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskog državnog odvjetništva može uz svoj pristanak biti upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, najduže na vrijeme od četiri godine.

(2) Državni odvjetnik višeg državnog odvjetništva povjerit će mu poslove u izradi nacрта odluka iz nadležnosti tog državnog odvjetništva ili druge odgovarajuće poslove.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je privremeno upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši državnoodvjetnički savjetnik."

Članak 40.

U članku 84. stavak 2. točka 6. mijenja se i glasi:

"6. ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti."

Članak 41.

U članku 85. stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona."

Članak 42.

U članku 86. u stavku 1. riječi „dvije godine“ zamjenjuju se riječima „tri godine“.

Članak 43.

Iza članka 86. dodaje se novi naslov i članci 86a. i 86b. koji glase:

5. ETIČKI KODEKS DRŽAVNIH ODVJETNIKA I ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 86a.

(1) Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (u daljnjem tekstu: Kodeks) utvrđuju se načela i pravila ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojih su se oni uvijek dužni pridržavati s ciljem očuvanja i daljnjeg razvoja dostojanstva i ugleda državnog odvjetništva kao samostalnog i neovisnog pravosudnog tijela.

(2) Kodeks donosi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširen sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima i predstavnicima kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava. Kodeks se objavljuje u Narodnim Novinama.

(3) Kolegiji županijskih i općinskih državnih odvjetnika biraju svoje predstavnike na sjednici javnim glasovanjem većinom svih članova.

(4) Sjednicu kolegija iz stavka 2. ovoga članka saziva i predsjedava joj Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

(5) Kolegij iz stavka 2. ovog članka odlučuje na sjednici javnim glasovanjem većinom glasova svih članova.

Članak 86b.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje radnu skupinu za izradu nacrtu Kodeksa. Radna skupina ima najmanje jedanaest članova od kojih je pet zamjenika općinskih državnih odvjetnika, četiri zamjenika županijskih državnih odvjetnika i tri zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Radom radne skupine rukovodi zamjenik Glavnog državnog odvjetnika kojeg odredi Kolegij.

(2) Nakon što radna skupina izradi nacrt Kodeksa Kolegij državnog odvjetništva Republike Hrvatske dostavlja nacrt Kodeksa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima, koji su dužni su s tekstom nacrtu upoznati sve zamjenike i sazvati sjednice kolegija radi davanja prijedloga i primjedaba u primjerenom roku.

(3) Nakon toga Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrđuje prijedlog Kodeksa dostavlja ga županijskim i općinskim državnim odvjetništvima, te poziva kolegije županijskih i općinskih državnih odvjetništava da u roku od 30 dana odrede svoje predstavnike. Sjednica Kolegija iz članka 86a. stavak 2. ovog Zakona mora se održati u roku od daljnjih 30 dana.

(4) Nacrt i prijedlog Kodeksa dostavljaju se na mišljenje ministru nadležnom za poslove pravosuđa.

(5) Kodeks se mijenja i nadopunjuje po istom postupku po kojem je donesen, a na prijedlog Kolegija državnog odvjetništva Republike Hrvatske, proširenog Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, ministra nadležnog za poslove pravosuđa i najmanje deset državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 44.

U članku 91. dodaje se stavak 4. koji glasi:

"(4) Predsjedniku i članovima Vijeća izdaje se iskaznica čiji oblik i sadržaj propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa"

Članak 45.

U članku 94. stavku 2. riječi "poduzeti kazneni progon" zamjenjuju se riječima "pokrenut kazneni postupak".

Članak 46.

U članku 95. stavku 3. alineja 3. riječi "- ako bude osuđen na kaznu zatvora" zamjenjuju se riječima; " - ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje ove dužnosti."

Članak 47.

U članku 97. stavku 1. riječi "ili poduzet kazneni progon" brišu se.

Članak 48.

U članku 99. stavku 2. iza riječi: "predsjednik Vijeća", briše se točka i dodaju riječi: "koja će se objaviti u Narodnim novinama".

Članak 49.

U članku 101. u stavku 1. briše se točka (.) i dodaju riječi: "koji se objavljuje u Narodnim novinama."

Članak 50.

U članku 103. stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u pravilu u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima da ispunjavaju uvjete propisane za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu, te pismenu izjavu da pristaju na sigurnosne provjere koje se provode u skladu s posebnim propisom. Ako su zatražene provjere kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera».

Članak 51.

Članak 104. mijenja se i glasi:

"Članak 104.

(1) Nakon proteka roka iz članka 103. stavka 3. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

(2) Mišljenje o kandidatima daju:

- za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika, županijski državni odvjetnik, državni odvjetnik tog državnog odvjetništva i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
- za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik, državni odvjetnik tog državnog odvjetništva, i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
- za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik i Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Glavni državni odvjetnik će od nadležnog državnog tijela zatražiti za kandidate koji su dali pisanu izjavu da na to pristaju, provođenje sigurnosne provjere. Podaci o rezultatima sigurnosne provjere službena su tajna i mogu se koristiti samo u postupku imenovanja zamjenika državnih odvjetnika.

(4) Glavni državni odvjetnik dostavit će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjima iz članka 104.a stavak 4. ovoga Zakona. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete Vijeće će se izvijestiti o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim relevantnim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja."

Članak 52.

Iza članka 104. dodaju se novi članci 104a. i 104b. koji glase:

" Članak 104a.

(1) U postupku davanja mišljenja državni odvjetnik državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika zatražiti će podatke o kandidatima:

- od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika, odnosno drugu dužnost u pravosuđu,
- od drugih državnih tijela i organizacija, te pravnih osoba, koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva.

(2) Nakon pribavljanja podataka pozvati će se kandidati na razgovor kojeg s kandidatom obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(3) Mišljenja o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost izrađuju se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućeg državnog odvjetništva. U izradi obrazloženja cijelit će na odgovarajući način kriteriji iz članka 65. ovoga Zakona.

(4) Mišljenja se moraju dostaviti najkasnije u roku od 60 dana od dana kad je mišljenje zatraženo. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, Glavni državni odvjetnik podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za zamjenika državnog odvjetnika, sa svojim mišljenjem i podacima kojima raspolaže po službenoj dužnosti.

Članak 104b.

(1) Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz članka 104.a ovoga Zakona od odgovarajućih tijela i organizacija ili donijeti odluku da će pozvati pojedine kandidate na razgovor. Vijeće će u tom slučaju odrediti tri člana Vijeća koji će razgovarati s kandidatima, a ujedno će odlučiti da li će s kandidatima razgovarati zajednički ili odvojeno.“

(2) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti, Vijeće će uzeti takve ocjene u obzir pri donošenju odluke, a ako njima ne raspolaže, pribavit će ih od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske ili ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa."

Članak 53.

U članku 107. riječi "daje" zamjenjuju se riječima "dati će."

Članak 54.

Iza članka 107. dodaje se novi članak 107a. koji glasi:

«Članak 107a.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika obavezni su u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti ministru pravosuđa i Glavnom državnom odvjetniku izvješće o svojoj imovini, stalnim приходima, te imovini svog bračnog druga i maloljetne djece na taj dan, te izvješće po prestanku državnoodvjetničke dužnosti, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene istekom godine u kojoj je promjena nastala.

(2) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovog članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto prihoda državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika.

(3) Prije nego što izvrši obveze iz stavka 1. ovoga članka dužnosnik ne može primiti plaću.

(4) Obrazac izvješća utvrđuje Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa».

Članak 55.

Članak 110. mijenja se i glasi:

«Članak 110.

(1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

(2) Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati zamjenik državnog odvjetnika i podnositelj zahtjeva. Zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka dostavlja se uz poziv zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, a u pozivu će ga se upozoriti da na ročištu može biti nazočan i njegov branitelj i da se ročište može održati i bez njegove nazočnosti.

(3) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak Vijeće može donijeti odluku o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka. Vijeće može odlučiti o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka bez nazočnosti zamjenika državnog odvjetnika i u slučaju kad je očigledno da izbjegava doći na ročište.

(4) Ročište je nejavno osim ako zamjenik državnog odvjetnika protiv kojeg je zahtjev podnesen, ne zatraži drukčije.

(5) Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi da postoji osnovana sumnja da je počinjeno stegovno djelo, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka. U takvom slučaju Vijeće može zatražiti i poduzimanje određenih izvida od zamjenika državnog odvjetnika kojeg odredi.

(6) Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba».

Članak 56.

U članku 113. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

«(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak Vijeće može provesti postupak bez nazočnosti zamjenika u slučaju kad je očigledno da izbjegava doći na ročište».

Sadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 57.

U članku 115. stavak 1. iza riječi "Zakona o kaznenom postupku" dodaju se riječi "koje se odnose na skraćeni postupak".

Članak 58.

Članak 116. mijenja se i glasi:

«Članak 116.

- (1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će udaljen od dužnosti;
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godine ili teža kazna ili dok se nalazi u pritvoru.
 - zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudačke dužnosti ili
 - zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.
- (2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti udaljen od dužnosti:
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
 - ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnoga pisanog odobrenja državnog odvjetnika.
- (3) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.
- (4) Zahtjev za udaljenje od dužnosti u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka Vijeću podnosi državni odvjetnik u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost, državni odvjetnik neposredno višeg državnog odvjetništva ili Glavni državni odvjetnik.
- (5) Protiv odluke o udaljenju iz stavka 3. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Vijeću u roku od tri dana, o čemu je Vijeće dužno donijeti odluku u daljnjem roku od 15 dana. Ako Vijeće ne donese odluku u navedenom roku smatra se da je udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prestalo».

Članak 59.

Iza članka 116. dodaju se članci 116a. i 116b. koji glase:

„Članak 116a.

- (1) Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.
- (2) Protiv odluke Vijeća o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 116b.

- (1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od 3 mjeseca, po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca.

Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja od dužnosti zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke Vijeća. U tom slučaju ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti.”

Članak 60.

Članak 118. stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 69. stavak 1. točka 1. do 4. ovog Zakona zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor».

Članak 61.

Naslov iznad članka 125. i članak 125. mijenja se i glasi:

"b) Državnoodvjetnički savjetnici

Članak 125.

(1) Državno odvjetništvo može imati savjetnike i više savjetnike.

(2) Savjetnici pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.

(3) Za savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit.

(4) Za višeg državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao sudski savjetnik, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.

(5) Državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, može biti osoba koja ispunjava uvjete propisane za zamjenika općinskog državnog odvjetnika.

(6) Viši državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti osoba koja ispunjava uvjete propisane za zamjenika županijskog državnog odvjetnika."

Članak 62.

Iza članka 125. dodaju se novi članci 125a. i 125b. koji glase:

"Članak 125a.

Državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u skraćenom postupku.

Članak 125b.

(1) Na temelju posebne punomoći nadležnog državnog odvjetnika državnoodvjetnički savjetnici u građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava mogu obaviti zastupanja pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(2) Punomoć ovlašćuje državnoodvjetničke savjetnike na obavljanje svih radnji u postupku, osim ovlaštenja za podnošenje tužbe, povlačenje tužbe, priznavanje tužbenog zahtjeva, odricanje od tužbenog zahtjeva, zaključenja nagodbe, podnošenje pravnog lijeka, odricanje od izjavljivanja pravnog lijeka te odustajanje od izjavljenog pravnog lijeka.

(3) Državnoodvjetnički savjetnici u građansko upravni odjelima općinskih državnih odvjetništava u okviru ovlaštenja iz punomoći prema st. 2. ovog članka samostalno zastupaju u sporovima čija je vrijednost predmeta spora do 50,000,00 kuna, a u građansko-upravnim odjelima županijskih državnih odvjetništava u sporovima čija vrijednost spora ne prelazi 500.000 kuna."

Članak 63.

Članak 128. mijenja se i glasi:

«Članak 128.

(1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati državnu, vojnu, službenu i poslovnu tajnu bez obzira na način na koji su je doznali.

(2) Pod državnom, vojnom, službenom i poslovnom tajnom podrazumijeva se osobito:

- sve ono što je kao službena tajna određeno zakonom ili drugim propisom,
- sve ono što je kao službena tajna, odnosno poslovna tajna određeno općim aktima pravnih osoba i drugih tijela, organizacija i institucija,
- podaci i isprave posebno označene kao službena, odnosno poslovna tajna od strane državnih tijela ili pravnih osoba, drugih tijela, organizacija ili institucija,

(3) U radu državnog odvjetništva slijedeći podaci se smatraju tajnima;

- predmeti iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež,
- spisi državnog odvjetništva za vrijeme provođenja izvida i drugih radnji u državnom odvjetništvu do donošenja odluke o prijavi,

- podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika označili kao tajne.

(4) Pravilnikom o unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva određuje se način čuvanja predmeta koji sadrže podatke koji su stavkom 3. ovog članka označeni kao tajni i način označavanja tajnosti.

Članak 64.

U članku 130 dodaje se stavak 2. koji glasi;

"(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može ovlastiti i drugu osobu za odnose s medijima i davanja obavijesti u svezi s radom državnog odvjetništva."

Članak 65.

Državni odvjetnici i zamjenici koji su imenovani na dužnost prije stupanja na snagu ovog Zakona dužni su podnijeti Izvješće iz članka 54. ovog Zakona u roku tri mjeseca od dana utvrđivanja obrasca izvješća.

Članak 66.

(1) Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kolegij iz članka 42. ovoga Zakona dužan je donijeti u roku od godinu od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika po odredbama ovog zakona primjenjivati će se sadašnji Etički kodeks.

(3) Postupci započeti po Etičkom kodeksu koji je važio do donošenja novog Etičkog kodeksa, dovršit će se po Etičkom kodeksu koji je bio na snazi u vrijeme kada je postupak zaopčet.

Članak 67.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama», s tim da se odredba članka 16. stavak 1. primjenjuje od 1. srpnja 2007. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Zakon o državnom odvjetništvu donio je Hrvatski sabor na sjednici 24. svibnja 2001. godine («Narodne novine», broj 51/01).

Zakon o državnom odvjetništvu u svojoj petogodišnjoj primjeni ukazao je na potrebu da se pojedine njegove odredbe dograde novim zakonskim rješenjima i da se neka dosadašnja rješenja urede na drugi način.

Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu želi se:

1. Urediti nadležnost građansko-upravnih odjela općinskih, županijskih i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Izmjenom Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 113/2000) određeno je da je državno odvjetništvo samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i zakona.

Nakon ove izmjene Ustava donesen je dana 24. svibnja 2001. Zakon o državnom odvjetništvu koji je omogućio stvaranje novog državnog odvjetništva spajanjem bivšeg državnog odvjetništva i državnog pravobraniteljstva. Kroz dosadašnju primjenu Zakona o državnom odvjetništvu pokazalo se je da je spajanje korisno i za one državne odvjetnike koji rade na poslovima kaznenog progona i one koji rade na zaštiti imovine Republike Hrvatske, posebno na području gospodarskog kriminala. Međutim, uočene su teškoće u određivanju nadležnosti građansko-upravnih odjela.

Kako je nadležnost ovih državnih tijela bila različito uređena Zakonom o državnom odvjetništvu ta se je nadležnost htjela urediti na sličan način. Nakon proteka određenog vremena, vidjelo se je da neka od rješenja koja se odnose na nadležnost i ovlasti sadašnjih građansko-upravnih odjela, koji su preuzeli poslove bivšeg pravobraniteljstva (osim samog odlučivanja u spornim i značajnim predmetima i u stvarima u kojima je to izvorna ovlast državnog odvjetnika) nisu najbolja i često Državno odvjetništvo Republike Hrvatske mora svojim napucima ili odlukama odlučivati koje je državno odvjetništvo nadležno u određenom predmetu.

Iako se je dakle, većina tih spornih slučajeva mogla rješavati internim uputama Glavnog državnog odvjetnika, nedostatak zakonskih rješenja je u nekim slučajevima otežavao rad. Stoga se veliki dio izmjena koje se predlažu odnosi na uređenje nadležnosti građansko-upravnih odjela, ovlasti zamjenika u tim odjelima za donošenje odluka i odnos prema državi i njezinim tijelima koja po zakonu zastupa državno odvjetništvo.

2. Urediti ovlasti za zastupanje u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

Prema dosadašnjoj odredbi članka 16. Zakona o državnom odvjetništvu, državna odvjetništva su na temelju posebne punomoći mogla zastupati jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave kada je to s obzirom na predmet postupka bilo opravdano. U pravilu je državnom odvjetništvu od strane jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave davana generalna punomoć za zastupanje u svim predmetima.

Ova odredba nije u skladu s člankom 124. Ustava Republike Hrvatske, kojim je određeno da je državno odvjetništvo kao samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, dakle ne i zaštite imovine jedinica lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave.

U protekle četiri godine nakon spajanja bivšeg Državnog pravobraniteljstva i državnog odvjetništva u praksi se je pokazalo da ova odredba u pojedinim slučajevima ima negativne posljedice za rad državnog odvjetništva kao zakonskog zastupnika Republike Hrvatske. Često su interesi lokalne i područne (regionalne) samouprave divergentni interesima Republike Hrvatske. U takvim slučajevima se ne zastupa jedinica lokalne odnosno područne samouprave, ali se unatoč tome javljaju dvojbe u ovakvo rješenje posebno u onim slučajevima u kojima ne samo da se je od državnog odvjetništva tražilo zastupanje po punomoći, nego i kazneni odjeli državnih odvjetništava ispituju moguću kaznenu odgovornost. Cijeneći uz navedeno da je velika većina jedinica lokalne i područne samouprave otkazala punomoć državnom odvjetništvu, sada se predlaže da državno odvjetništvo više ne zastupa po punomoći regionalnu odnosno područnu samoupravu. Ostaje i dalje zastupanje na temelju posebne punomoći u građanskim i upravnim predmetima pravnih osoba u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske. Za to postoji puno opravdanje jer državno odvjetništvo prema Ustavu i zakonu štiti imovinu Republike Hrvatske i zastupajući ove pravne osobe ono može imovinske interese države neposredno štiti.

3. Poboljšati unutrašnji nadzor nad radom državnih odvjetnika i stvoriti sustav kvalitetnog i objektivnog ocjenjivanja državnih odvjetnika.

Drugi značajni dio izmjena odnosi se na unutrašnji nadzor i praćenje rada državnog odvjetništva. Da bi se unaprijedio rad državnog odvjetništva, provela nužna kadrovska obnova i stvorili uvjeti za učinkovito i kvalitetno vođenje poslova, predlaže se osnivanje posebnog odjela Državnog odvjetništva Republike Hrvatske koji bi se bavio nadzorom nad radom, edukacijom i praćenjem kvalitetnih pravnih i drugih stručnjaka u državnim odvjetništvima.

Dio državnih odvjetnika želi sudjelovati u edukaciji i usavršavati svoja znanja, dok jedan manji dio smatra da sudjelovanjem u edukaciji gube vrijeme koje su mogli upotrijebiti za rješavanje konkretnih predmeta. Kako je danas edukacija imperativ i bez aktivnog učešća u edukaciji se ne može očekivati da zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik može pratiti sve promjene koje su bitne za pravilan i zakoniti rad, to se zakonom uvodi obveznost edukacije. Ukoliko zamjenik odbija sudjelovanje u edukaciji i ne prolazi standardne programe edukacije, ne može dobiti visoku ocjenu koja mu omogućava brzo napredovanje.

Kada je riječ o ocjenjivanju uočeno je da se zamjenici državnih odvjetnika ocjenjuju neselektivno, ocjene su često istovjetne za sve zamjenike i kako je sada postavljen sustav ocjenjivanja ne postoji mogućnost kontrole pravilnosti ocjene. Sustav ocjenjivanja i kriterije za ocjenjivanje treba razraditi na način da se omogući čim više objektivnost u ocjenjivanju, a samim time moguća je i kontrola dane ocjene kroz podnošenje prigovora koji se podnosi višem državnom odvjetniku.

Kroz novi sustav ocjenjivanja se samo ocjenjivanje u značajnoj mjeri objektivizira jer u najvećem dijelu zavisi od stručnosti i kvalitete rada pojedinog zamjenika i državnog odvjetnika, a ne od subjektivne ocjene njegovog nadređenog. U sam postupak ocjenjivanja uvodi se mogućnost preispitivanja ocjene po višem državnom odvjetniku, jer ocjena treba biti osnovni kriterij kod napredovanja unutar državnog odvjetništva.

Zbog toga što ocjena treba biti osnovni kriterij napredovanja postupak ocjenjivanja posebno je razrađen tako da se predlažu ne samo novi rasponi ocjena, nego i cijeli sustav novih mjerljivih kriterija koji su podloga za donošenje ocjene. Zakonom se ovlašćuje Glavni državni odvjetnik da donese posebnu uputu o razradi kriterija ocjenjivanja i praćenju rada zamjenika i državnih odvjetnika, jer podaci o radu kroz razdoblje između dvije ocjene su temelj za davanje ocjene.

4. Omogućiti osnivanje Odjela za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju.

Kako se međunarodna suradnja sve više razvija i svakim danom je sve više kontakata, pružanja pravne pomoći, zajedničkih predkaznenih izvidnih radnji i slično, to taj dio rada državnih odvjetništava ne može biti prepušten odlukama pojedinih državnih odvjetnika ili zamjenika, to on obzirom na svoju važnost i međudržavnu dimenziju zahtijeva nadzor i posebno praćenje, te davanje uputa za postupanje s jedne strane i koordinaciju u sudjelovanju pojedinih državnih odvjetnika i zamjenika u raznim regionalnim i međudržavnim asocijacijama. Zbog svega toga predviđa se u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske osnivanje posebnog Odjela za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju radi usmjeravanja međunarodne suradnje, pružanja pravne pomoći i usmjeravanje rada zamjenika u tijelima Vijeća Europe i regionalnim udruženjima i mrežama državnih odvjetnika.

5. Odrediti sadržaj godišnjih izvješća.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske izrađuje godišnje izvješće koje dostavlja Hrvatskom saboru i Vladi republike Hrvatske. Ono također na osnovu izvješća koja izrađuju niža državna odvjetništva o svom radu izrađuje zajedničko interno Godišnje izvješće koje s pozicija uloge i rada državnog odvjetništva komentira rad nižih državnih odvjetništava, tim izvješćem daju se pojednim državnim odvjetništvima upute za rad u idućoj godini i služi za interna praćenja pojedinih područja kriminala i rada na zaštiti imovine Republike Hrvatske. Sadržaj godišnjeg izvješća koje se radi interno bio je određen u Zakonu, dok sadržaj izvješća Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske koji ima dvojaku ulogu, s jedne strane da izvijesti o stanju zaštite imovine Republike Hrvatske i kretanju i strukturi kriminala, a s druge da prikaže rad državnog odvjetništva kao cjeline nije bio određen u Zakonu o državnom odvjetništvu. Sada se u zakonu određuje sadržaj jednog i drugog godišnjeg izvješća.

6. Razgraničiti poslove državnoodvjetničke uprave i pravosudne uprave.

U zakonu je potrebno razgraničiti koje su ovlasti u pravu unutrašnjeg nadzora u odnosu na niža državna odvjetništva Glavnog državnog odvjetnika i Ministarstva pravosuđa, a također na učinkovit način riješiti pitanje nadzora nad poslovima pravosudne uprave. U onim slučajevima kada Glavni državni odvjetnik ne postupa po zahtjevima Ministarstva pravosuđa, ili kada Ministarstvo ocijeni da je nužno da samo neposredno nadzire rad državnog odvjetništva, pa i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u poslovima pravosudne uprave, uvodi se pravosudna inspekcija radi učinkovitog nadzora državnih odvjetništava u poslovima pravosudne uprave za nadzor čijeg pravilnog obavljanja je nadležno Ministarstvo pravosuđa. Također se rješavaju nužna pitanja u vođenju evidencije o kadrovima u državnom odvjetništvu što bi trebalo omogućiti Glavnom državnom odvjetniku da može predlagati za imenovanje u viša državna odvjetništva ili na rukovodne dužnosti sposobne i stručne osobe.

7. Poboljšati postupak imenovanja i razrješenja državnih odvjetnika i zamjenika.

Potrebno je bilo unijeti izmjene u vezi primjene Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina («Narodne novine» br. 155/02).

Postupak traženja mišljenja i provjera kandidata za državne odvjetnike i zamjenike bilo je nužno urediti na jasan način da se ne stvaraju dvojbe oko procedure i uvjeta za napredovanje. Dvojbe su postojale oko toga da li se općinski državni odvjetnici koji imaju uvjete za imenovanje u županijska državna odvjetništva mogu neposredno kandidirati za mjesta županijskih državnih odvjetnika ili moraju najprije biti imenovani za zamjenike županijskih državnih odvjetnika. To je riješeno na način da se mogu neposredno imenovati na više dužnosti.

U samom postupku imenovanja bilo je potrebno jasno odrediti od koga se moraju tražiti mišljenja i na koji način se ta mišljenja daju. Nadalje, do sada je u nekim slučajevima tek nakon imenovanja utvrđeno da neke osobe obzirom na svoj dosadašnji rad, okruženje u kojem su se kretale i druge okolnosti predstavljaju sigurnosni rizik za državno odvjetništvo. U takvim slučajevima je nesporno da se je za te okolnosti znalo, da te osobe ne bi dobile pozitivna mišljenja za imenovanje na dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika. Da bi se to spriječilo sada se prije davanja mišljenja uvodi obveza razgovora s kandidatima, pribavljanje podataka o njihovom prijašnjem radu i ako oni na to pristaju provođenje sigurnosnih provjera.

Sigurnosne provjere koje trebaju otkloniti sigurnosne rizike nisu obvezne, kandidati mogu i ne moraju dati pristanak za takve provjere. Glavni državni odvjetnik odlučuje da li će za kandidate koji su pristali na provjere te provjere uopće tražiti, a ako su izvršene one moraju biti dostupne kandidatu koji može staviti prigovore koje je Glavni državni odvjetnik dužan provjeriti. Mogućnost provođenja sigurnosnih provjera bilo je nužno propisati jer Uredba kojom se utvrđuju dužnosti odnosno poslovi od posebnog značaja za nacionalnu sigurnost za obavljanje kojih se provodi sigurnosna provjera («Narodne novine» broj 83/03). Člankom 2. daje se mogućnost za provođenje sigurnosnih provjera, u smislu Zakona o sigurnosnim službama za osobe koje obavljaju ili će obavljati poslove:

- čelnika i zaposlenika sigurnosnih službi,
- čelnika i zaposlenika Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost,
- predsjednika i članova Vijeća za nadzor sigurnosnih službi,
- u tijelima državne uprave, tijelima sudbene vlasti, uredima i stručnim službama Vlade Republike Hrvatske, stručnim službama Hrvatskog sabora,
- u pravnim osobama čija je djelatnost od posebnog značaja za nacionalnu sigurnost Republike Hrvatske.

Kako prema Ustavu i Zakonu o državnom odvjetništvu državno odvjetništvo nije tijelo sudbene vlasti, niti pravna osoba čija je djelatnost od posebnog značaja za nacionalnu sigurnost već samostalno pravosudno tijelo to bi strogim tumačenjem ove Uredbe proizlazilo da državni odvjetnici koji često po prirodi posla rade na predmetima koji su nesporno značajni za nacionalnu sigurnost te kroz provjere ne prolaze. Poslovi državnih odvjetnika u jednom dijelu su neosporno vezani uz poslove od značaja za nacionalnu sigurnost i ukoliko se imenuju državni odvjetnici ili zamjenici koji bi trebali raditi na tim poslovima tada je sigurnosna provjera u onom dijelu kako je to određeno citiranjem Uredbom neophodna.

Također su bile nejasne odredbe oko razrješenja državnih odvjetnika, posebno Glavnog državnog odvjetnika. Sada je na jasan način propisana procedura razrješenja državnih odvjetnika i jasno je naglašeno da svaki razriješeni državni odvjetnik može uz to stegovno odgovarati i biti razriješen i dužnosti zamjenika državnog odvjetnika.

8. Riješiti sporna pitanja u vezi premještaja, stegovne odgovornosti i stegovnog postupka.

Postupak trajnog premješta nije bio propisan Zakonom i stoga je rješavan unutarnjim uputama. Kako se radi o statusnom pitanju koje je često posebno važno za zamjenike državnih odvjetnika, taj postupak je potrebno riješiti zakonom.

Postojali su značajni prigovori na određenost stegovnih djela, posebno na neodređenost stegovnog djela «nanošenja štete ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti na drugi način». Opravdan je prigovor da je ovako propisano stegovno djelo previše neodređeno. Kako državno odvjetništvo ima svoj Etički kodeks kojim su propisana temeljna načela o ponašanju državnih odvjetnika, a koja su univerzalna načela za državna odvjetništva i temelje se kako na našem Zakonu tako i na međunarodnim standardima za postupanje i rad tužitelja, to postupanje suprotno tim temeljnim načelima sigurno je stegovno djelo. Stoga je ovo stegovno djelo određeno na način da ga čini onaj zamjenik državnog odvjetnika koji postupuje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa i time nanosi štetu ugledu državnog odvjetništva.

Također je do sada kroz provođenje stegovnog postupka, zbog pozivanja na odredbe Zakona o kaznenom postupku koje ne dozvoljavaju suđenje bez prisutnosti optužene osobe (osim kad se pod posebnim uvjetima sudi u odsutnosti), u nekim slučajevima zbog nedolaska zamjenika protiv kojeg se vodi stegovni postupak, isti odgađan kroz dugo vremensko razdoblje i time je dovedena u pitanje sama svrha vođenja postupka. Stoga je bilo nužno donijeti odredbe po kojima se postupak može voditi i protiv zamjenika koji opstruira dolazak na ročišta. Pored navedenog sadašnji rokovi za pokretanje stegovnog postupka su prekratki i potrebno ih je produljiti na najmanje tri godine.

9. Uvesti imovinsku karticu za dužnosnike.

Popis imovine dužnosnika, pa i pravosudnih dužnosnika prije i nakon prestanka dužnosti, ali i dužnost prijavljivanja značajnijih promjena njezine vrijednosti za vrijeme dok se obavlja dužnost predstavlja značajno sredstvo u prevenciji moguće korumpiranosti i zlouporaba s jedne strane, a s druge u slučaju neopravdanih prozivanja u vezi stečene imovine njezina transparentnost je najbolje sredstvo za odbacivanje takovih optužbi.

Stoga se i za državnoodvjetničke dužnosnike propisuje dužnost da prijave svoju imovinu prilikom stupanja na dužnost i nakon prestanka dužnosti.

10. Dati nove ovlasti savjetnicima.

U dosadašnjem radu uočeno je da savjetnici i viši savjetnici nisu dovoljno iskorišteni posebno u građansko-upravnim odjelima, ali i to da se samim time što ne mogu obavljati pojedine poslove u manje složenim slučajevima onemogućava njihovo pripremanje za obavljanje poslova zamjenika državnih odvjetnika. Radi pripremanja za rad na mjestu zamjenika i radi omogućavanja da se zamjenici državnih odvjetnika više bave složenijim i težim slučajevima, potrebno je dopustiti mogućnost da savjetnici mogu zastupati optužbu u skraćenom postupku, a u građanskim predmetima zastupati na raspravi u sporovima manje vrijednosti uz ograničenja njihovih ovlasti.

11. Odrediti koji su podaci iz rada državnog odvjetništva tajni.

Obzirom na Zakon o pravu na pristup informacijama nužno je u samom Zakonu o državnom odvjetništvu odrediti koji su podaci tajni i čijim bi otkrivanjem mogla nastati šteta za učinkovito vođenje postupka, također je bilo nužno pojačati odgovornost za čuvanje tajnosti podataka.

12. Ukloniti uočene nejasnoće u pojedinim člancima Zakona o državnom odvjetništvu.

Tijekom dosadašnje primjene Zakona o državnom odvjetništvu uočene su nejasnoće u izričajima koje su otežavale njihovu primjenu. Kako se radi o manjim ispravkama koje ne utječu na samu suštinu pojedinih članaka, to se posebno u ovom dijelu ne navode.

II. OBJAŠNENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. – Ovim člankom dopunjen je članak 4. Zakona o državnom odvjetništvu (u daljnjem tekstu: Zakon) po kojem je Državno odvjetništvo dužno podnijeti najmanje jedanput godišnje izvješće o radu Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske. Sadržaj izvješća do sada nije bio određen i bilo ga je nužno odrediti, jer je svrha podnošenja ovog izvješća različita od svrhe izrade internog godišnjeg izvješća kojeg po članku 34. stavak 2. općinska državna odvjetništva podnose županijskom, a ovo državno odvjetništvo Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske. Izvješće čiji je cilj upoznati Hrvatski sabor i Vladu Republike Hrvatske sa stanjem i kretanjem kriminaliteta i stanjem zaštite imovine republike Hrvatske, sadrži podatke o radu, pregled kretanja i strukture predmeta, pravnu problematiku te konačno prijedloge za unapređenje rada.

Članak 2. – Predložena izmjena u članku 7. stavak 1. izvršena je u odnosu na funkcionalni imunitet sudaca kako je on uređen člankom 121. Ustava RH u kojem se navodi da suci i suci porotnici koji sudjeluju u suđenju ne mogu biti pozvani na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim ako se radi o kršenju zakona od strane sudaca koje je kazneno djelo. Usput se ističe da Zakon o sudovima u ovom dijelu nije izmijenjen u skladu s ustavnim odredbama, ali je potrebno dopuniti stavak 1. članka 7. Zakona o državnom odvjetništvu kako bi izričaj bio potpuno jasan. Dakle, državni odvjetnici nemaju imunitet, a predloženom dopunom biti će potpuno jasno da ne odgovaraju za pravno mišljenje, osim ako se radi o kaznenom djelu kada se postupak protiv njih može pokrenuti bez ikakvih zapreka jer nije potrebno ničije odobrenje da bi se kazneni postupak protiv državnog odvjetnika ili zamjenika mogao pokrenuti.

Članak 3. – Državno odvjetništvo Republike Hrvatske sve je više uključeno u međunarodne asocijacije, u regionalna udruženja i druge oblike međunarodne suradnje. Uobičajeno je da državna odvjetništva (tužiteljstva) imaju prepoznatljiv vizualni znak, koji je bitan upravo u tom komuniciranju i stoga se u članku 9. dodaje novi stavak 2. kojim se određuje da Državno odvjetništvo ima svoj znak čiji se sadržaj i oblik utvrđuje Pravilnikom o unutrašnjem redu.

Članci 4., 6. i djelomično članak 5. - uređuju nadležnost građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava. Naime, nakon spajanja bivšeg Državnog pravobraniteljstva s Državnim odvjetništvom RH donesene su odredbe o nadležnosti građansko-upravnih odjela pojedinih državnih odvjetništava. To je bilo potrebno učiniti iz razloga jer je prije Državno pravobraniteljstvo RH bilo nadležno za područje cijele Hrvatske kada je bilo u pitanju zastupanje Republike Hrvatske i njezinih ministarstava, a županijska državna pravobraniteljstva imala su svoju mjesnu nadležnost. Kako se nakon proteka određenog vremena vidjelo da postoje određene nejasnoće u određivanju nadležnosti građansko-upravnih odjela to su učinjene izmjene u ovom člancima.

Članak 4. uređuje nadležnost za postupanje pred trgovačkim sudovima. Naime, područja nadležnosti županijskih državnih odvjetništava ne poklapaju se s područjima nadležnosti trgovačkih sudova. Pojedini trgovački sudovi su nadležni za područje više državnih odvjetništava (Trgovački sud u Karlovcu nadležan je za područje Karlovačke i Ličko-senjske županije, Trgovački sud u Bjelovaru za područja Bjelovarsko-bilogorske, Koprivničko-križevačke, Virovitičko-podravske županije, Trgovački sud u Varaždinu za područje Međimurske i Varaždinske županije itd.). Člankom 4. Zakona o područjima i sjedištima državnih odvjetništava (Narodne novine 75/95, izmjene 36/98) određena je nadležnost za postupanje pred trgovačkim sudovima prema mjestu izvršenja privrednih prijestupa, dok nadležnost za postupanje u trgovačkim sporovima nije regulirana tim zakonom. Kako često dolazi do teškoća u određivanju nadležnosti za postupanje pred trgovačkim sudovima to se u svim takvim slučajevima moraju donositi posebna rješenja, stoga je člankom 3 uređena je nadležnost državnih odvjetništava pred trgovačkim sudovima koji su mjesno nadležni za područje dva ili više državnih odvjetništava. Temeljno načelo je da postupa ono županijsko državno odvjetništvo koje je nadležno prema registriranom sjedištu pravne osobe.

Članak 5. - stavak 1. određuje nadležnost državnih odvjetništava u kaznenom, a stavak 2. u prekršajnom postupku. Stavkom 3. određena je da nadležnost državnog odvjetništava u poslovima zastupanja Republike Hrvatske pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

Članak 6. – člankom 5 dodaju se novi članci **15.a i 15.b.** Ovim člancima se razrađuje nadležnost građansko-upravnih odjela pojedinih državnih odvjetništava. U članku 15.a nadležnost je uređena kad god je to moguće na način da državno odvjetništvo istog ranga slijedi stvarnu i mjesnu nadležnost suda. Općinsko državno odvjetništvo koje je nadležno za područje određenog općinskog suda zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode pred tim sudom, županijsko pred trgovačkim sudom i pred županijskim sudom itd. U suštini radi se o prerađenim stavicima dosadašnjeg članka 15. stavak 4., 5. i 6., s time da je preciznije uređena nadležnost pojedinih građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava, kako pred redovnim sudovima tako i pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Člankom 15-b uređena je nadležnost pojedinih građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava kada temeljem posebnog zakona imaju položaj stranke (stranka sui generis). Također do sada nije bila precizno određena nadležnost državnog odvjetništava za mirno rješavanje sporova i to je učinjeno stavkom 2. ovog članka.

Članak 7. – Izmjenama u ovom članku mijenja se dosadašnji čl. 16. Zakona o državnom odvjetništvu u pogledu ovlasti za zastupanje. Prema dosadašnjoj odredbi Članka 16. Zakona o državnom odvjetništvu državna odvjetništva su na temelju posebne punomoći mogla zastupati jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave kada je to s obzirom na predmet postupka bilo opravdano. U pravilu je državnom odvjetništvu od strane jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave davana generalna punomoć za zastupanje u svim predmetima.

U protekle četiri godine nakon spajanja bivšeg Državnog pravobraniteljstva i državnog odvjetništva u praksi se je pokazalo da ova odredba u pojedinim slučajevima ima negativne posljedice za rad državnog odvjetništva kao zakonskog zastupnika Republike Hrvatske. Često su interesi lokalne i područne (regionalne) samouprave divergentni interesima Republike Hrvatske.

U takvim slučajevima se ne zastupa jedinica lokalne odnosno područne samouprave, ali se unatoč tome javljaju dvojbe u ovakvo rješenje posebno u onim slučajevima u kojima ne samo da se je od državnog odvjetništva tražilo zastupanje po punomoći, nego i kazneni odjeli državnih odvjetništava ispituju moguću kaznenu odgovornost. Cijeneći uz navedeno da je velika većina jedinica lokalne i područne samouprave otkazala punomoć državnom odvjetništvu sada se predlaže da državno odvjetništvo više ne zastupa po punomoći regionalnu odnosno područnu samoupravu. Ostaje i dalje zastupanje na temelju posebne punomoći u građanskim i upravnim predmetima pravnih osoba u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske. Za to postoji puno opravdanje jer državno odvjetništvo prema Ustavu i zakonu štiti imovinu Republike Hrvatske i zastupajući ove pravne osobe ono može imovinske interese države neposredno štititi.

Također je izmijenjen st. 2. dosadašnjeg čl. 16. Zakona o državnom odvjetništvu. Prema sadašnjoj odredbi Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela pravna mišljenja o pitanjima koja se odnose imovinsko pravne poslove i zaštitu imovine Republike Hrvatske, ali i mišljenja u vezi pitanja koja se odnose na prirodna bogatstva, dijelove prirode, nekretnine, stvari i prava od interesa za Republiku Hrvatsku. U proteklom razdoblju državno odvjetništvo je davalo mišljenja nedovoljno poznavajući određenu materiju i često je takovo mišljenje služilo kao opravdanje za pravne poslove koji su mogli ili su imali posljedice za interese Republike Hrvatske. Državno odvjetništvo nije stručno niti ima potrebna znanja da bi moglo davati mišljenja o svim ovim pitanjima. Stoga se predlaže da državna odvjetništva daju mišljenja o određenim pravnim poslovima isključivo kada je to propisano u drugim zakonima. Naravno, i dalje ostaje odredba da državno odvjetništvo Republike Hrvatske na zahtjev državnih tijela daje mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa prvenstveno sa stanovišta zaštite zakona i zaštite imovine Republike Hrvatske.

Odredbom st. 4. želi se unaprijediti i olakšati rad državnog odvjetništva. Pojedina državna tijela imaju dobre pravne i druge službe koje vode evidencije o imovini kojom upravlja to državno tijelo. Međutim, prilikom traženja mišljenja od državnog odvjetništva dostavlja se samo zahtjev za traženje mišljenja i državno odvjetništvo mora trošiti svoje resurse da bi pribavilo podatke koje već to državno tijelo ima.

Također sa ciljem da se ubrza sklapanje pravnih poslova ograničen je rok u kojem je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno dati svoje mišljenje na pravni posao u roku od 30 dana od primitka sve potrebne dokumentacije.

Članak 8. – Člankom 17. Zakona uređen je odnos između državnih odvjetništava i Republike Hrvatske koju državno odvjetništvo zastupa temeljem zakona. Dosadašnji članak 17 nije promijenjen bitno on je samo redakcijski uređen, jer po sadašnjoj odredbi proizlazi da se državno odvjetništvo može odreći samo tužbenog zahtjeva, ali ne i zahtjeva u upravnom postupku itd. Sada je u ovom članku propisano da se državno odvjetništvo može odreći tužbenog zahtjeva, priznati zahtjev protivne strana, zaključiti nagodbu, odustati od pravnog lijeka ili u izvanparničnom postupku donijeti odluku koja ima značaj odricanja prava, bez obzira da li se radi o parničnom, izvanparničnom, upravnom ili nekom drugom postupku.

S obzirom da je državno odvjetništvo samostalno pravosudno tijelo, to je st. 2. ovog članka u izričaju uređen u skladu sa samostalnošću državnog odvjetništva. Prema tome, Vlada RH može dati svoje mišljenje u slučajevima ako treba odustati od tužbenog zahtjeva ili priznati zahtjev odnosno sklopiti nagodbu, to kao i dosadašnji izričaj „uputa“ ne veže državno odvjetništvo, ali u praksi državno odvjetništvo u ovakvim slučajevima uvažava mišljenje Vlade osim ukoliko bi time bio povrijeđen zakon to je obzirom da stav Vlade nije obvezujući boji izričaj „mišljenje“.

Članak 9. i 10. – u tekstu Konačnog Prijedloga ispravlja se redosljed članaka, tako da dosadašnji članak 9. postaje članak 10, a članak 10. postaje članak 9.

Članak 11. – sadašnjim člankom 23. Zakona uređuje se nadležnost građansko-upravnih odjela za područja više državnih odvjetništava, u onim slučajevima kada zbog opterećenosti poslom i nedostatka kadrova državno odvjetništvo koje je nadležno po općim propisima ne može u građanskim i upravnim stvarima u cijelosti obaviti svoj posao. Ova odredba primjenjuje se dosta često kod naglih povećanja poslova na području pojedinih državnih odvjetništava ili nedostatka zamjenika koji rade na građansko-upravnim poslovima. Kako je iz dosadašnjeg izričaja ovog članka proizlazilo da se je na ovaj način mogla urediti samo stvarna ne i mjesna nadležnost to je sada ispravljeno. Na osnovu ove izmjene Glavni državni odvjetnik može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za više mjesno i stvarno nadležnih sudova. Ukoliko ovu odredbu povežemo s odredbom članka 26. Zakona tada je nesporno da više državno odvjetništvo (županijsko) može zastupati i pred općinskim sudovima, ali obrnuto nije moguće.

Članak 12. – do sada su samo županijska državna odvjetništva bila dužna pregledati podređena općinska državna odvjetništva jednom u dvije godine. Prema ovoj izmjeni i županijska i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužna su najmanje jednom u dvije godine pregledati rad nižih državnih odvjetništava.

Članak 13. – tijekom dosadašnjeg rada uočeno je da se u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske mora sustavno pratiti rad nižih državnih odvjetništava. Potrebno je osnovati poseban odjel koji će se baviti isključivo nadzorom nad radom, pregledom rada državnih odvjetništava, praćenjem kvalitetnih zamjenika u nižim državnim odvjetništvima i njihovom edukacijom. Stoga se stavkom 1. ovog članka određuje da se u državnom odvjetništvu osniva poseban Odjel za unutarnji nadzor kao centralni odjel koji se bavi radom državnih odvjetništava, nadzorom i edukacijom državnih odvjetništava.

U zadnjih nekoliko godine intenzivirana je međunarodna suradnja i kroz proteklo vrijeme je potpisano više sporazuma, kako bilateralnih, tako i regionalnih, a također se državno odvjetništvo uključuje u sve više europskih i drugih udruženja i asocijacija. Samim time je dosadašnji način rada po kojem je samo jedan zamjenik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske bio zadužen za pravnu pomoć neadekvatan važnosti ovog dijela rada državnog odvjetništva. Nužno je osnovati poseban Odjel za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju, kao centralno tijelo za koordinaciju cjelokupne pravne pomoći koja se često odvija neposredno, ali i za nadzor nad sudjelovanjem državnog odvjetništva u radu međunarodnih asocijacija.

Članak 14. – državna odvjetništva imaju u radu građanske i upravne predmete i kaznene predmete. Kako se radi o potpuno različitim poslovima sa različitim ovlastima, te kako je potrebno voditi upisnike i imati različiti nadzor nad jednom i drugom vrstom poslova to je ovim člankom određeno da svako državno odvjetništvo ima posebne odjele bez obzira da li u tom odvjetništvu radi samo državni odvjetnik ili državni odvjetnik i više zamjenika. Ovo je potrebno učiniti radi nadzora nad radom i praćenja poslova u državnim odvjetništvima.

Članak 15. – za razliku od članka 4. gdje se propisuje sadržaj godišnjeg izvješća koje se podnosi Vladi RH i Hrvatskom saboru u članku 34. st. 2. određuje se sadržaj godišnjeg izvješća koje niža državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu.

Članak 16. – kako način rada Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske nije bio u zakonu potpuno razrađen, posebno u dijelu koji se odnosi na davanje mišljenja i odlučivanje to se člankom 14 određuje način rada Kolegija Državnog odvjetništva RH koji po Zakonu ima značajnu ulogu kod davanja mišljenja o radu državnih odvjetnika, davanju mišljenja prilikom imenovanja i davanju općih naputaka i dr.

Članak 17. – uz redovna županijska državna odvjetništva postoje i posebna državna odvjetništva (USKOK), stoga je ovim člankom određeno da je i ravnatelj USKOK-a, uz zamjenike Glavnog državnog odvjetnika i županijske državne odvjetnike, član proširenog Kolegija Državnog odvjetništva.

Članak 18. – Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ima posebne ovlasti u vođenju državnoodvjetničke uprave, imenovanju državnih odvjetnika i zamjenika, te praćenju njihovog rada. Da bi se taj posao mogao učinkovito obavljati nužno je da uz Ministarstvo pravosuđa, koje po zakonu vode evidencije svih pravosudnih dužnosnika i državno odvjetništvo vodi svoju evidenciju koja mu je nužna za kadrovske poslove u državnom odvjetništvu. Stoga je ovim člankom određeno da uz evidenciju koju vodi Ministarstvo pravosuđa i koja je osnovna evidencija takovu paralelnu evidenciju za svoje potrebe vodi i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Članak 19. – prema članku 3. Zakona o državnom odvjetništvu državno odvjetništvo je jedinstveno pravosudno tijelo, dok članak 5. određuje da je državni odvjetnik odgovoran za obavljanje poslova iz djelokruga državnog odvjetništva kojeg zastupa i kojem upravlja. Prema ovakvom monokratskom načinu uređenja državnog odvjetništva Glavni državni odvjetnik odgovoran je za sve poslove, pa dakle odgovara i za rad nižih državnih odvjetništava, kako u poslovima državnoodvjetničke, pravosudne uprave tako i u odlučivanju u konkretnim

predmetima. Upravo iz tog razloga je u članku. 40. stavak 2. zakona određeno, da se ne naruši ta unutrašnjost struktura državnog odvjetništva da se ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obraća Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske kada traži izvješća i podatke o pravosudnoj upravi, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske upućuje zahtjev odgovarajućim državnim odvjetništvima.

Dosadašnjim člankom 44. Zakona bilo je određeno da ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može tražiti od državnih odvjetništva izvješća i podatke iz pravosudne uprave koji su mu potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga. Nije bilo vidljivo da li to može učiniti neposredno ili preko državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Stoga je članak 44. izmijenjen na način da ako glavni državni odvjetnik u razumnom roku ne odgovori na traženje ministarstva ili ako Ministarstvo nakon odgovora Glavnog državnog odvjetnika ocijeni da je to u konkretnom slučaju nužno (npr. zbog sumnje na zlouporabu financijskih i drugih sredstava) tada ono može neposredno tražiti podatke koji su mu potrebni i u tom dijelu obavljati izravan uvid u rad državnih odvjetništava.

Slično kao i kod sudova izravni uvid u rad državnih odvjetništava obavljaju pravosudni inspektori, čije se ovlasti i uvjeti za pravosudnog inspektora određuju u ovom članku.

Članak 20. – u članku 48. brišu se riječi "na vlastiti zahtjev" i na taj način se Glavni državni odvjetnik izjednačuje s općinskim ili županijskim državnim odvjetnicima. Ako Glavni državni odvjetnik bude razriješen bilo na vlastiti zahtjev ili odlukom Hrvatskog sabora, odnosno ako ne bude ponovno imenovan on nastavlja raditi kao zamjenik.

Naravno, u tom slučaju i na njega se primjenjuje odredba članka 57.b po kojoj Glavni državni odvjetnik može u odnosu na bivšeg Glavnog državnog odvjetnika sada zamjenika pokrenuti stegovni postupak i tražiti njegova razrješenje ako su povrede radi kojih je razriješen bile takove da više ne može obavljati državnoodvjetničku dužnost.

Članak 21. –državno odvjetništvo ima dosta teškoća u popunjavanju rukovodnih mjesta. Bilo je uobičajeno je i često je to logičan slijed da općinski državni odvjetnici koji su stekli iskustva u rukovođenju državnim odvjetnicima prelaze u županijska državna odvjetništva na mjesta županijskih državnih odvjetnika. Kako iz dosadašnjeg članka 49. Zakona to nije bilo potpuno jasno, to je sada ta nejasnoća uklonjena na način da se općinski državni odvjetnik koji ispunjava uvjete za imenovanje za zamjenika županijskog državnog odvjetnika može imenovati na mjesto županijskog državnog odvjetnika.

Članak 22. – dosadašnje iskustvo u imenovanju zamjenika državnih odvjetnika, posebno u slučajevima kada se imenuju osobe o kojima ne postoji dovoljno saznanja pokazuju da je pojedinim slučajevima došlo do imenovanja osoba koje s obzirom na svoj dosadašnji rad, okruženje u kojem su se kretali i druge okolnosti predstavljaju sigurnosni rizik za državno odvjetništvo. Stoga se ovom izmjenom određuje da Glavni državni odvjetnik od kandidata traži pisanu izjavu da pristaje na sigurnosne provjere u skladu s posebnim propisom.

Ovakva sigurnosna provjera je nužna, jer državni odvjetnik odlučuje u predmetima u kojima dolazi u dodir s masom tajnih podataka i s obzirom na njegove ovlasti smatramo da sigurnosna

provjera koja se provodi po posebnim propisima, a koja nije nikakva politička provjera, treba biti moguća. Izrekom je propisano da glavni državni odvjetnik, osim mišljenja može za kandidate koji su dali pristanak, tražiti da se provedu sigurnosne provjere. Ako su provjere izvršene kandidat ima pravo uvida. Ako su zatražene provjere kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera. Ako kandidati ne pristaju na sigurnosne provjere one se ne mogu tražiti. No, međutim, to nije zapreka za imenovanje tog kandidata.

Članak 23. – osim sigurnosnih provjera za kandidate koji su dali pristanak, novina je također da državni odvjetnik mora pozvati kandidate na razgovor prije imenovanja. Često se događalo da se o kandidatima odlučuje na temelju pisane prijave i dokumenata koje je sam kandidat priložio. Sigurnosne provjere i razgovor s kandidatima trebali bi omogućiti da ne dođe do propusta prilikom imenovanja.

Članak 24. –ovim člankom se precizira kada prestaje dužnost državnog odvjetniku, te tko u tom slučaju donosi odluku, jer je bilo dvojbe da li tu odluku donosi državnoodvjetničko vijeće ili Glavni državni odvjetnik.

Članak 25. – do sada je u članku 57. bio propisan postupak za razrješenje županijskog, odnosno općinskog državnog odvjetnika u slučaju ako se pregledom ustanovi da njegov rad nije u redu, te u drugim slučajevima kada je razrješenje državnog odvjetnika moguće. Ovaj članak nije u cijelosti razrađivao proceduru razrješenja i često je dolazilo do zabune kako u takvom slučaju postupiti. Sada se u članku 57. uređuje postupak razrješenja, i to u stavku 1. ako je pregledom utvrđeno da je rad državnog odvjetništva loš i da državni odvjetnik ne obavlja svoju dužnost, a u stavku 2. u slučaju ako postoje uvjeti za razrješenje iz članka 55. točka 1.do 5. Zakona za koje se saznalo mimo pregleda državnog odvjetništva.

Članak 26. -iza članka 57. dodaju se novi članci 57a. i 57b. koji su zapravo razrada bivšeg članka 57. koji nije bio jasan u pogledu načina razrješenja. Ovim člancima je propisana procedura pribavljanja mišljenja od kolegija i donošenje same odluke.

U članku 57b. se propisuje da razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je bio imenovan za zamjenika. Međutim, stavkom 2. se određuje (ne samo za općinske i županijske državne odvjetnike što je i sada bilo moguće), već i za bivšeg Glavnog državnog odvjetnika koji nastavlja s radom nakon razrješenja kao zamjenik da ako novi Glavni državni odvjetnik ocijeni da je počinjeno takovo stegovno djelo koje za sobom povlači razrješenje da može pokrenuti stegovni postupak. Naime, stegovni postupak se vodi samo protiv zamjenika, a ne i protiv državnog odvjetnika koji se razrješuje u slučaju ako njegov rad i ponašanje nisu u skladu s Zakonom.

Članak 27. – uređuje postupak razrješenja državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti na isti način kako je to u članku 117. stavak 3. Zakona uređeno za zamjenike.

Članak 28. – u ovim člankom uređuje se naknada zamjeniku koji nakon pet godina nije imenovan ponovo na dužnost, on ima pravo na isplatu naknade za vrijeme od 6 mjeseci, odnosno dok ne započne raditi na drugom mjestu.

Članak 29. - odredbom stavka 2. članka 22. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina („Narodne novine“ br. 151/02) propisano je da se pripadnicima nacionalnih manjina osigurava zastupljenost u pravosudnim tijelima sukladno odredbama posebnog zakona, vodeći računa o sudjelovanju pripadnika nacionalnih manjina u ukupnom stanovništvu na razini na kojoj je ustrojeno pravosudno tijelo i stečenim pravima.

Sukladno navedenom, kako bi se navedena odredba Ustavnog zakona mogla primijeniti i prilikom imenovanja zamjenika državnih odvjetnika, potrebno ju je odgovarajuće ugraditi u zakon.

Članak 30. - ovim člankom uređuje se da uz opće uvjete za imenovanje u više državno odvjetništvo državnoodvjetničko vijeće mora posebno uvažavati ocjenu kandidata. Ovaj članak zajedno sa člankom 28. uređuje pitanje ocjenjivanja državnog odvjetništva i važnost ocjene za napredovanje u državnom odvjetništvu. Stavkom 2. se izrekom navodi da uz jednake uvjete prednost ima kandidat koji je u zadnja dva ocjenjivanja bio bolje ocijenjen

Članak 31. – određuje vrijeme ocjenjivanja. Zamjenici koji su prvi puta izabrani na dužnost ocjenjuju se svake godine da bi se nakon 5 godina imala kvalitetna ocjena na temelju koje se može odlučiti da li predložiti ponovno imenovanje, ostali zamjenici se ocjenjuju svake 3 godine. Kao novina uvodi se ocjenjivanje državnih odvjetnika koji se ocjenjuju svake dvije godine jer im mandat traje 4 godine. Naime, kroz dosadašnje vrijeme uočen je propust da državni odvjetnici nisu ocjenjivani i prilikom reimenovanja ili imenovanja u više državno odvjetništvo nije postojala u njihovim osnovnim spisima dovoljna količina podataka da bi se moglo nepristrano i objektivno ocijeniti da li ih treba predložiti za ponovno imenovanje, odnosno napredovanje.

Članak 32. –uređuje kriterije za ocjenjivanje državnih odvjetnika, koji su posebno razrađeni da bi omogućili objektivno ocjenjivanje s jedne strane, a s druge da ocjena čim manje zavisi od subjektivnog pristupa državnog odvjetnika koji daje ocjenu. Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske prema stavku 2. posebnom uputom uređuje pravila u vođenju evidencije, postupak ocjenjivanja rokove za podnošenje prigovora i postupak po prigovoru i druga pitanja značajna za ocjenjivanje koja nisu riješena zakonom.

Članak 33. – razrađuje raspone ocjena zamjenika državnih odvjetnika i državnih odvjetnika. Ocjena zamjenika državnog odvjetnika razrađena je u pet kategorija, a ocjena državnih odvjetnika u četiri kategorije.

Ocjena nezadovoljavajuće obavlja državnoodvjetničku dužnost povlači za sobom ako je dva puta za redom dana razrješenje od dužnosti.

Kako je do sada je uočeno da pojedini zamjenici rade svoj posao tako da se ne može reći da nezadovoljavajuće obnašaju svoju dužnost, ali niti da dužnost obnašaju savjesno, stručno i uredno, to je između ocjene - nezadovoljavajuće obnašanje državnoodvjetničke dužnosti i ocjene - savjesnog, stručnog i urednog obnašanja državnoodvjetničke dužnosti postoji ocjena - dužnost obnaša zadovoljavajuće.

Posebno se razrađuje ocjenjivanje državnih odvjetnika koji ostvaruju nadprosječne rezultate te onih koji se bave uz to naučnim radom, sudjeluju u edukaciji drugih i pokazuju izuzetno pravno znanje. Ocjene obnašanja dužnosti državnog odvjetnika pod 1. 2. i 3. su iste kao i zamjenika, dok se pod 4. razrađuje ocjena državnog odvjetnika koji ima nadprosječne sposobnosti vođenja državnog odvjetništva, dakle čije se državno odvjetništvo nadprosječno ističe kako žurnošću tako i kvalitetom rada.

Članak 34. – razrađuje postupak upoznavanja zamjenika odnosno državnog odvjetnika s ocjenom i donošenja ocjene. Na temelju ankete koja je provedena u svim državnim odvjetništvima velika većina zamjenika državnih odvjetnika i državnih odvjetnika se je izjasnila da je potrebno da prije ocjenjivanja prije ili prije donošenja pisane ocjene budu upoznati s razlozima ocjene, da ih se pozove na razgovor i da im se u razgovoru ukaže zašto ih se tako ocjenjuje. Ta dužnost postoji u članku 67a., dok se u članku 67b. razrađuje sadržaj ocjene, a u člancima 67c. i 67d. prigovor i postupak po prigovoru na ocjenu.

Članak 35. – određuje kada zamjeniku državnog odvjetnika prestaje dužnost i tko u pojedinom slučaju donosi odluku da mu je dužnost prestala.

Članak 36. - ovim člankom određuje se da se zamjenik državnog odvjetnika razrješava dužnosti pravomoćnošću izrečene odluke. Naime, iz dosadašnje odredbe članka 69. stavak 2. nije bilo vidljivo kojim časom je zamjenik razriješen.

Članak 37. – u vrijeme promjena, posebno prilagođavanja pravnom sustavu EU stručno usavršavanje je uvjet za uspješan i kvalitetan rad svakog državnog odvjetnika i zamjenika. Od toga koliko i na koji način pojedini državni odvjetnik i zamjenik sudjeluje u edukaciji zavisi i njegova ocjena, a da bi se naglasila važnost edukacije ovim člankom propisuje se obveza svakog državnog odvjetnika i zamjenika da se stručno usavršava.

Članak 38. – uređuje pitanje privremenog ili trajnog premještaja, koji do sada nije bio dobro uređen, nije bilo jasno tko daje inicijativu kod trajnog premještaja i sam postupak u vezi toga. To pitanje je djelomično bilo riješeno napatkom Glavnog državnog odvjetnika, ali kako se radi o statusnom to je sada zakonom propisan način i tko podnosi prijedlog za trajni premještaj, a također je riješeno pitanje premještaja u slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva. U stavku 6. je određeno da je Odluka Glavnoga državnog odvjetnika kojom je odlučio o prigovru izvršna. Naime, u suprotnom bi trebalo čekati odluku suda i ova bi odredba izgubila svoj smisao i svrhu. Ukoliko državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika smatra da je odluka nepravilna i da su njome povrijeđena njegova prava ima pravo pokrenuti postupak pred Upravnim sudom sukladno odredbi članka 66. Zakona u upravnim sporovima. Obzirom da ova odredba postoji u Zakonu o upravnim sporovima nije potrebno unositi je u Zakon o državnom odvjetništvu, tim više što su državni odvjetnici i zamjenici stručne osobe koje dobro poznaju propise jer im je pravo struka.

Članak 39. – ovim člankom dodaje se novi članak 80a. Prema dosadašnjem rješenju bilo je moguće upućivanje na rad u državno odvjetništvo istog ili nižeg stupnja, sada se to rješava ovom odredbom. Za ovakovim privremenim premještanjem zamjenika koji imaju potrebna stručna znanja i žele ih povećati postoji stalna potreba, posebno u Državnom odvjetništvu Republike

Hrvatske u kojem u pojedinim složenim slučajevima radi veći broj zamjenika, uslijed čega nedostaje zamjenika za rad na redovni poslovima. Državno odvjetništvo iz godine u godinu ima u radu sve više složenih predmeta kod kojih su pravna i činjenična pitanja toliko kompleksna da te predmete pojedinac ne može sam uspješno voditi, tak da rad na takovim složenim predmetima zahtijeva stvaranje posebnih timova, u koje je zbog malog broja zamjenika nužno i izuzetno korisno uključiti i iskusne zamjenike iz nižih državnih odvjetništava. Upućivanje na rad u više državno odvjetništvo za razliku od upućivanja na rad državno odvjetništvo istog ili nižeg stupnja može biti samo uz pristanak kandidata, koji u višem državnom odvjetništvu može raditi najduže četiri godine.

Članak 40. - u sadašnjem članku 84. stavak 2. točka 6. Zakona propisano je kao stegovno djelo „nanošenje štete ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti na drugi način“. Ovako propisano stegovno djelo je previše neodređeno, pod nanošenje štete ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti na drugi način se može podvesti puno toga ili zaista samo ekstremna ponašanja. Kako državno odvjetništvo ima svoj Etički kodeks u kojem su date smjernice o tome što se očekuje od državnih odvjetnika i zamjenika, kao nanošenje štete ugledu državno ugledničkoj dužnosti propisano je postupanje suprotno temeljnim načelima etičkog kodeksa. Temeljna načela su univerzalna načela za sva državna odvjetništva, temelje se kako na ovom Zakonu tako i na međunarodnim standardima za postupanje i rad tužitelja i postupanje suprotno tim temeljnim načelima je sigurno stegovno djelo.

Članak 41. – ovim člankom ispravljen je sadašnji članak 85. stavak 4. zakona, koji je glasilo "da pri odlučivanju odgovornosti ili kazni za stegovno djelo na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku". Zakon o kaznenom postupku ne propisuje materijalne odredbe o odgovornosti i kazni, to propisuje Kazneni zakon i sada je to ispravljeno.

Članak 42. – vrijeme zastare za pokretanje stegovnog postupka promijenjeno je s dvije na tri godine, jer je uočeno da se često tek tijekom pregleda ili nakon duljeg vremena otkrivaju stegovna djela, posebno ona koja se odnose na zlouporabe, a za koja se prije nije znalo. U takvim slučajevima zbog kratkog vremena zastare nakon otkrivanja nije mogao biti proveden stegovni postupak.

Članak 43.– Kodeks državnoodvjetničke etike je skup općih načela koja su vodeća u ponašanju državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika tj. Kodeks služi kao putokaz prilikom izvođenja radnji, ali i kao smjernica u ponašanju, jer daje odgovore kako se državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika mora ponašati u određenoj situaciji. Kako bi se osiguralo da u izradi i donošenju etičkog kodeksa sudjeluju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika, to se člankom 86.b propisuje način izrade i mijenjanja Kodeksa, dok je u članku 86.a propisano da se etički kodeks donosi na sjednici kolegija kojeg sačinjavaju zamjenici Glavnog državnog odvjetnika, županijski i općinski državni odvjetnici i predstavnici kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetnika. Kako je postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti stegovno djelo to je i propisano da se Kodeks objavljuje u Narodnim novinama.

Članak 44. – ovim člankom određeno je da članovi Državnogodvjetničkog vijeća imaju iskaznicu. Iskaznicom članovi Vijeća dokazuju svoj status. Naime, članovi Vijeća ne mogu biti uhićeni niti se protiv njih smije poduzeti kazneni progon bez odobrenja vijeća. U ovakvom slučaju, kao i inače u obavljanju dužnosti članovi Vijeća moraju imati dokument s kojim dokazuju članstvo u Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 45. – ovom izmjenom ispravlja se nedosljednost izričaja u Zakonu, jer se kazneni postupak prema Zakonu o kaznenom postupku pokreće, a ne poduzima.

Članak 46. – Vijeće ima vanjske članove i članove iz državnog odvjetništva, s obzirom na tu okolnost sama osuda na kaznu zatvora za bilo koje kazneno djelo ne treba biti razlog za razrješenje. To tim više što je razlog za razrješenje od dužnosti zamjenika državnog odvjetnika, a samim time i od članstva u Vijeću osuda za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti, bez obzira da li je to osuda na kaznu zatvor ili neka druga sankcija. Na ovaj način izmjenom članka 95. stavak 3. Zakona izjednačuju se stvarni razlozi za razrješenje vanjskih i unutarnjih članova Vijeća.

Članak 47. – u članku 91. stavak 1. Zakona brisane su riječi „ili poduzet kazneni progon“, u skladu s izmjenom članka 93. stavak 3. Zakona (članak 40. izmjena) jer sama osuda na kaznu zatvora nije razlog za razrješenje. Naime kako je to navedeno u obrazloženju uz članak 40. postoje kaznena djela za koja je već sama okolnost da je član Vijeća za to djelo proglašen krivim dovoljna da on ne bude dostojan za obavljanje te dužnosti (na primjer uvjetna osuda za primanje mita i sl.).

Članak 48. – kako se odluke o imenovanju zamjenika državnih odvjetnika objavljuju u «Narodnim novinama» ovim člankom određeno je da se i odluke Vijeća o razrješenju zamjenika od dužnosti objavljuju u Narodnim novinama.

Članak 49. – Poslovnik Državnogodvjetničkog vijeća je procesni propis za odlučivanje u Državnoodvjetničkom vijeću, kako prilikom imenovanja članova, tako i prilikom odlučivanja o stegovnoj odgovornosti i treba biti dostupan svima o kojima Vijeće odlučuje, stoga je i propisano da se objavljuje u Narodnim novinama.

Članak 50. – ovim člankom izmijenjen je i dopunjen članak 103. stavak 3. Zakona. Kao i kod imenovanja državnih odvjetnika od kandidata se traži da već prilikom prijave na oglas za slobodno mjesto zamjenika, ako žele daju pisanu izjavu da li pristaju na sigurnosne provjere. Ako su zatražene provjere kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera.

Članak 51. - do sada je u članku 104. Zakona bila propisana procedura pribavljanja mišljenja i način imenovanja zamjenika. Sam članak je imao osam stavaka i već to što je u istom članku bio propisan postupak predlagača u pribavljanju mišljenja i djelomično rad Državnoodvjetničkog vijeća u pribavljanju podataka o kandidatima tražilo je da ga se razdvoji u posebne cjeline. Stoga je ovaj članak razdjeljen u tri članka i to čl. 104., 104a. i 104b..

Novim člankom 104. propisuje se način pribavljanja mišljenja. Ovim člankom je sada točno određeno od kojeg se državnog odvjetništva, točnije kolegija i državnog odvjetnika traži mišljenje, u kojim slučajevima se može tražiti sigurnosna provjera. Zakonom je jasno određeno da se moraju pribaviti ocjene o kandidatima prije imenovanja.

Članak 52. - dodani su novi članci 104a. i 104b. koji uređuju pitanje intervjua s kandidatima i pribavljanje drugih podataka.

U članku 104a. određeno je od koga se pribavljaju mišljenja o kandidatima koji nisu iz državnog odvjetništva, način na koji nadležni državni odvjetnik obavlja intervju s kandidatima i forma davanja mišljenja, koje se mora dati u roku od 60 dana.

Članak 104b. uređuje ovlasti Državnogodvjetničkog vijeća za obavljanje razgovora, pribavljanje dodatnih podataka i što je posebno naglašeno dužnost pribavljanja ocjena za kandidate. Razgovor s kandidatom obavljaju tri člana Vijeća bilo zajednički ili odvojeno.

Članak 53. – ovim člankom izmijenjen je članak 107. Zakona na način da je sada prisega konstitutivni element i prije stupanja na dužnost zamjenik državnog odvjetnika odnosno državni odvjetnik mora dati prisegu.

Članak 54. – uređuje tzv. imovinsku karticu državnih odvjetnika, u članku je određeno da se nakon stupanja na dužnost daju podaci o vlastitoj imovini i imovini bračnog druga i djece. Podaci se daju na za to predviđenom obrascu koji je obvezno propisati ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Člankom 55. - uređuje se pitanje pokretanja stegovnog postupka. Prema dosadašnjem članku 110. Zakona stegovni postupak se nije mogao pokrenuti ako zamjenik protiv kojeg se vodi stegovni postupak nije pristupio na pripremno ročište, pa čak i u slučaju ako je uredno primio poziv. To je omogućavalo odugovlačenje pokretanja stegovnog postupka sve do nastupanja zastare. Sadašnjim člankom to je spriječeno. Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv da dođe na ročište na kojem se odlučuje o pokretanju postupka, ne dođe i ne opravda svoj izostanak Vijeće može donijeti odluku o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka bez njegove nazočnosti. Vijeće tako može učiniti i u slučaju ako je očito da zamjenik izbjegava doći na ročište.

Članak 56. – slično odredbi članka 50., ukoliko zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv da dođe na ročište na kojem se raspravlja o njegovoj stegovnoj odgovornosti i ne opravda svoj izostanak Vijeće može provesti postupak bez njegove nazočnosti. Prema dosadašnjoj odredbi stegovni postupak se u tom slučaju nije mogao voditi i moglo je doći do toga zbog zastare.

Članak 57. – uređuje supsidijarnu primjenu odredbi Zakona o kaznenom postupku, s time da se u stegovnom postupku supsidijarno na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na skraćeni postupak.

Članak 58. – ovim člankom uređuje se kada će zamjenik državnog odvjetnika obavezno biti udaljen od dužnosti i kada može biti udaljen, tko može podnijeti zahtjev za udaljenje suca od dužnosti i tko donosi odluku o udaljenju od dužnosti. Nadalje, kako je Zakon različito određivao kada nastupaju posljedice u slučaju kaznene odgovornosti u stavku 4. se da bi se izbjegle ove razlike slično kao u članku 40. navodi da posljedice nastupaju ako je pokrenut kazneni postupak.

Članak 59. - ovim člankom dodaju se članci 116a. i 116b. kojima se određuje se da odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena, a protiv odluke o privremenom udaljenju koju je donijelo Vijeće žalba nije dopuštena. Člankom 116b. određuje se trajanje privremenog udaljenja od obavljanja dužnosti, kao i pravo zamjenika državnog odvjetnika na ½ plaće za vrijeme privremenog udaljenja, te obaveza Vijeća da u slučaju privremenog udaljenja zamjenika državnog odvjetnika od obavljanja dužnosti mora provesti stegovni postupak u roku od godine dana.

Člankom 60. – određeno je da protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članak 69. stavku 1. do 4. Zakona zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor. Radi se o slučajevima razrješenja na vlastiti zahtjev, zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti, zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti, dakle, kad do razrješenja dolazi po samoj sili zakona. U tom slučaju se žalba podnosi Ustavnom sudu.

Članak 61. – propisuje uvjete za imenovanje na mjesta savjetnika i viših savjetnika. Uvjeti su isti kao i uvjeti za imenovanje savjetnika i viših savjetnika u sudovima.

Članak 62. – na novi način određuje ovlasti državnoodvjetničkih savjetnika u postupku. Člankom 125a. određeno je da državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u skraćenom postupku. Naime, u skraćenom postupku nije obvezno zastupanje i s obzirom da i odvjetnički vježbenici mogu zastupati u tom postupku smatramo da to mogu raditi i državnoodvjetnički savjetnici, koji u tom postupku sasvim sigurno mogu steći osnovna znanja u zastupanju, a što je i temeljni dio savjetničkog posla, dakle, priprema za državnoodvjetničku dužnost.

Članak 125b. određuje ovlasti savjetnika u građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava. U građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava ima dosta poslova za koje nije potrebno veliko iskustvo. Te poslove sada obavljaju zamjenici iako ih s obzirom na svoje znanje i iskustvo (vježbenički staž i položeni pravosudni ispit) mogu obavljati i savjetnici. Ovim člankom je određeno da savjetnici mogu obavljati sve radnje u postupku osim ovlaštenja za podnošenje tužbe, povlačenje tužbe, priznavanje tužbenog zahtjeva i druge meritorne odluke koje mogu donijeti samo zamjenici državnog odvjetnika. Državnoodvjetnički savjetnici ograničeni su u pravu zastupanja vrijednosti predmeta spora u općinskoj nadležnosti do vrijednosti predmeta spora do 50,000,00 kuna, a u građansko-upravnim odjelima županijskih državnih odvjetništava u sporovima čija vrijednost spora ne prelazi 500.000 kuna.

Članak 63. – ovim člankom razrađuje se dužnost čuvanja tajnosti podataka u skladu s sadašnjim nazivima tajnih podataka. U stavku 3. određeno je koji se podaci državnog odvjetništva smatraju tajnim. To je bilo potrebno učiniti jer do sada u Zakonu nije bilo propisano koje vrste podataka se smatraju tajnim i bilo je uređeno pravilnicima ili prepušteno odlukama državnih odvjetnika. Sada su kao tajni podaci određeni podaci koji se odnose na predmete iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež, podaci u predistražnom postupku, te podaci koje je državni odvjetnik označio tajnima. Prihvaćene su primjedbe EU-e vezano za zaštitu tajnosti svjedoka u prethodnom postupku, te će se Pravilnikom o unutarnjem poslovanju Državnog odvjetništva urediti način zaštite tajnih podataka u procesnim postupcima, a naročito u prethodnom postupku.

Članak 64. – bilo je nužno odrediti da uz glavnog državnog odvjetnika, odnosno zamjenika kojeg on odredi, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može zaposliti stručnu osobu za odnose s medijima - glasnogovornika. Kad je u pitanju rad državnog odvjetništva svi mediji su okrenuti Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, sam Glavni državni odvjetnik ili zamjenik kojeg odredi ne može uz obavljanje drugih poslova obavljati i poslove s javnošću, zbog toga se predviđa zapošljavanje osobe koja bi bila nadležna pripremati izjave za javnost, pripremati tiskovne konferencije itd.

Člankom 65. – riješeno je pitanje podnošenja izvješća o imovini za državne odvjetnike i zamjenike koji su imenovani na dužnost prije stupanja na snagu ovog Zakona.

Člankom 66. – je određeno vrijeme za donošenje Etičkog kodeksa u skladu s odredbama ovog Zakona, a do tada će se primjenjivati sadašnji Etički kodeks koji je donesen 2003. godine na osnovu smjernica Konferencije tužitelje Vijeća Europe. Postupci započeti po Etičkom kodeksu koji je važio prije donošenja novog Etičkog kodeksa dovršit će se po tom Etičkom kodeksu.

Članak 67. – određuje kada Zakon stupa na snagu. Kako državno odvjetništvo sada na temelju punomoći zastupa pojedine općine i gradove, a među ostalima i grad Zagreb koji ima veliki broj predmeta, ovim člankom se predlaže odgoda primjene odredbe čl. 16. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu do 1. srpnja 2007. To je razuman rok u kojem i grad Zagreb i druge jedinice lokalne i područne samouprave mogu organizirati bilo svoje urede koji će im voditi poslove zastupanja ili angažirati odvjetničke urede.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu RH. Iako se Zakonom predlaže osnivanje novih odjela u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske to neće tražiti dodatne troškove jer se odjeli osnivaju radi lakšeg obavljanja poslova koji su se i do sada obavljali. Nova organizacija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske koja će omogućiti specijalizaciju u poslovima nadzora i međunarodne suradnje trebala bi uz ista utrošena sredstva dovesti do veće učinkovitosti.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Konačni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu razlikuje se od Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu koji je bio na prvom čitanju u Hrvatskom saboru, u tome što su pojedine primjedbe zastupnika i nadležnih Odbora Hrvatskog sabora na navedeni tekst usvojene, te ih je trebalo ugraditi u Konačni prijedlog Zakona.

Nakon provedene rasprave u Hrvatskom saboru i danih primjedaba na tekst Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, te primjedbe su razmotrene i izmijenjeni su članci 7. i 22. Prijedloga, a također je izmijenjen redoslijed članaka 9. i 10. Prijedloga, te su spojeni članci 66. i 67. Prijedloga.

Usvojene su primjedbe Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora u svezi članka 7. stavka 5. Prijedloga koje su bile dane na predloženo rješenje po kojem ako državno odvjetništvo nije dalo mišljenje u roku od 30 dana, tada se je trebalo smatrati daje mišljenje pozitivno. Ovom izmjenom obvezuje se državno odvjetništvo da je dužno dati svoje mišljenje u roku od 30 dana od primitka sve potrebne dokumentacije.

Kako je bio zamijenjen slijed izmjena, jer je brisanje članka 21. postojećeg Zakona bilo određeno u članku 9. dok je izmjena članka 20. Zakona bila u članku 10., to je bilo nužno zamijeniti redoslijed ovih članaka.

Također su usvojene primjedbe na prijedlog članka 22. kojima je traženo da svi kandidati trebaju prolaziti sigurnosne provjere. Za razliku od ranijeg teksta kada je Glavni državni odvjetnik mogao tražiti sigurnosnu provjeru ako je to ocijenio potrebnim, sada Glavni državni odvjetnik uvijek od kandidata traži pisanu izjavu da pristaju na sigurnosne provjere. Da bi Glavni državni odvjetnik za kandidate koji su dali pristanak mogao bez daljnjih uvjeta tražiti sigurnosnu provjeru izvršene su i izmjene u članku 23. i 51.

Na prijedlog i traženje Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a uvažavajući složenost rada na pojedinim predmetima novim člankom 39. omogućava se upućivanje na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja. Slična odredba postoji i u Zakonu o sudovima i kroz proteklo razdoblje se je pokazalo da se upućivanjem na rad u viši sud značajno povećava učinkovitost i smanjuju zaostaci u radu.

Usvojena je i primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da se članci 66. i 67. Prijedloga iz prvog čitanja objedine.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DATI NA PRIJEDLOG ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH NISU PRIHVACENA

Istaknuta primjedba da je obrazovanje državnih odvjetnika i njihovih zamjenika stavljeno u Odjel za nadzor nad radom državnih odvjetništava i da bi se njihovo usavršavanje i obrazovanje trebalo riješiti u Zakonu na drugom mjestu, nije prihvaćena iz razloga što će se taj Odjel baviti nadzorom nad radom državnih odvjetništava, praćenjem njihova rada u cilju utvrđivanja prioriteta i potreba za stručnim usavršavanjem.

Stručno usavršavanje je danas nužan imperativ i bez aktivnog sudjelovanja u stručnom usavršavanju ne može se očekivati da zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik može pratiti sve promjene koje su bitne za pravilan i zakonit rad. S obzirom da se kroz nadzor nad radom državnih odvjetništava i praćenjem rada državnih odvjetnika i njihovih zamjenika najbolje uočavaju i potrebe za dopunom stručnih znanja, briga o stručnom usavršavanju stavljena je u ovaj Odjel. Stručno usavršavanje državni odvjetnici odnosno njihovi zamjenici obavljat će prije svega u okviru programa Pravosudne akademije, kao i kroz druge oblike stručnog usavršavanja. Sudjelovanje u stručnom usavršavanju podignut će razinu kvalitete rada državnih odvjetnika s jedne strane, kao i omogućiti državnim odvjetnicima odnosno njihovim zamjenicima mogućnost napredovanja u njihovoj karijeri.

Primjedba da nisu obuhvaćeni i drugi oblici imovine (dionice, udjeli i dr.) koju su državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika dužni dati u svom izvješću o svojoj imovini ne stoji jer su pod pojmom imovina obuhvaćeni svi oblici imovine, pa tako i dionice i udjeli u trgovačkim udjelima, a što će biti obuhvaćeno u obrascu izvješća koje utvrđuje Ministarstvo pravosuđa.

Istaknuta je primjedba da su državnoodvjetničkim savjetnicima date veće ovlasti ovim Zakonom i da se time povećava efikasnost u radu državnih odvjetništava, ali da je pri tome potrebno paziti da se te ovlasti ne prekorače. Upravo da se ne bi prekoračila granica ovlasti savjetnika u ovom Zakonu, dodani su članci koji posebno određuju postupanje državnoodvjetničkih savjetnika u kaznenim predmetima, kao i u građansko-upravnim predmetima. Ovim odredbama to pitanje jasno je razgraničeno, te nema potrebe za dodatnim određivanjem opsega nadležnosti. Radi pripremanja savjetnika za rad na mjestu zamjenika bilo je potrebno zakonom odrediti mogućnost da savjetnici mogu zastupati optužbe u skraćenom postupku, a u građansko-upravnim predmetima zastupati na raspravi u sporovima manje vrijednosti uz ograničenja njihovih ovlasti.

Primjedba da je 70 godina kao razlog za prestanak dužnosti državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika, previsoka životna dob s obzirom na dinamičnost i stresnost ove funkcije, nije prihvaćena iz razloga što je sadašnjim Zakonom o državnom odvjetništvu već utvrđeno da državnom odvjetniku prestaje dužnost kada navrší 70 godina života. Stoga se izmjenom članka 54. Zakona samo dodatno proširuju razlozi za prestanak dužnosti. Kao dodatni razlog naveden je da državnom odvjetniku prestaje dužnost kada stupi na službu u drugom državnom odvjetništvu odnosno pravosudnom tijelu.

Primjedba da Državno odvjetništvo RH daje svoja mišljenja na zahtjev nadležnih državnih tijela RH prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina, a ne i kada se radi o drugim oblicima imovine koji ne predstavljaju nekretnine, nije prihvaćena jer je odredbom čl. 8. Konačnog prijedloga utvrđeno da su nadležna državna odvjetništva dužna u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili su iznimno visoke vrijednosti, o tome izvijestiti Državno odvjetništvo RH koje će bez odgode sa svojim mišljenjem izvijestiti Vladu RH.

VI. TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 4.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je dužno podnijeti najmanje jedanput godišnje izvješće o radu Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske.

Članak 7.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Glavni državni odvjetnik), državni odvjetnik te zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika ili zamjenik državnog odvjetnika (u daljnjem tekstu: zamjenik državnog odvjetnika) ne smije biti pozvan na odgovornost, uhićen ili pritvoren ili kažnjen za izraženo pravno mišljenje u predmetu koji mu je dodijeljen u rad.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne može u postupku pokrenutom zbog kaznenog djela počinjenog u obavljanju državnoodvjetničke dužnosti biti pritvoren bez odobrenja Državnoodvjetničkog vijeća.

(3) Kad je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika pritvoren ili je protiv njega poduzet kazneni progon nadležno državno tijelo je dužno odmah o tome izvijestiti Glavnoga državnog odvjetnika.

(4) Glavni državni odvjetnik ne smije biti pritvoren niti se protiv njega smije pokrenuti kazneni postupak bez odobrenja Hrvatskoga sabora.

(5) Glavni državni odvjetnik može biti pritvoren bez odobrenja Hrvatskoga sabora samo ako je zatečen u počinjenju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od 5 godina. O takvom se slučaju, izvješćuje predsjednika Hrvatskoga sabora.

(6) Ako Hrvatski sabor ne zasjeda, odobrenje da se Glavni državni odvjetnik pritvori, ili da se protiv njega pokrene kazneni postupak odlučuje Mandatno-imunitetno povjerenstvo Hrvatskoga sabora, s time što njegovu odluku naknadno potvrđuje Hrvatski sabor.

(7) Ako Državnoodvjetničko vijeće nije na okupu, odobrenje za pritvor državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika daje predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća. Odluku predsjednika u roku od osam dana potvrđuje Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 9.

(1) Državno odvjetništvo ima pečat koji sadrži naziv državnog odvjetništva te naziv i grb Republike Hrvatske.

(2) Na zgradi u kojoj je smješteno državno odvjetništvo moraju biti istaknuti naziv državnog odvjetništva, grb i zastava Republike Hrvatske.

III. NADLEŽNOST I OVLAŠTI DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

Članak 14.

(1) Stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, u slučaju provedbe istrage iz članka 17. točke 2. Zakona o sudovima pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda. Istražnim radnjama prisustvuje državni odvjetnik koji postupava pred županijskim sudom, ako nadležni općinski državni odvjetnik ne izjavi da će on prisustvovati.

Članak 15.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima poduzima progon i zastupa optužbu protiv počinitelja kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te obavlja druge radnje propisane zakonom.

(2) Nadležno državno odvjetništvo poduzima progon i zastupa optužbu u prijestupovnom i prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

(3) Nadležno državno odvjetništvo u građanskom i upravnom postupku zastupa Republiku Hrvatsku u zaštiti imovinskih i drugih prava, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(4) Općinska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred općinskim sudom i pred upravnim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(5) Županijska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred županijskim sudom i trgovačkim sudom, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(6) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zastupa Republiku Hrvatsku, poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite Ustava i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, poduzima radnje iz svoje nadležnosti pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Upravnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske, međunarodnim te stranim sudskim i drugim tijelima.

Članak 16.

(1) Osim poslova iz članka 15. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva:

– mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, te jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku,

– prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za zaštitu imovinskih i drugih interesa Republike Hrvatske, kao i druge propise od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim

pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i druga nadležna državna tijela.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela:

– pravna mišljenja o svim pitanjima koja se odnose na imovinskopravne poslove i zaštitu imovine, prirodnih bogatstava, dijelova prirode, nekretnina, stvari i prava od interesa za Republiku Hrvatsku,

– mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa,

– mišljenja o pravnim poslovima, koje sklapa Republika Hrvatska, te o drugim imovinskopravnim pitanjima.

(3) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske mišljenje o pravnoj valjanosti tog pravnog posla.

(4) Ako Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ne da mišljenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana, smatrat će se da je mišljenje pozitivno i da ne postoje pravne zapreke za sklapanje pravnog posla.

(5) Ako je pravni posao protivan prisilnim propisima nadležno državno odvjetništvo zahtijevat će utvrđenje ništavosti toga pravnog posla.

Članak 17.

(1) Nadležna državna odvjetništva dužna su u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili iznimno visoke vrijednosti, a treba se odreći tužbenog zahtjeva, priznati zahtjev protivne strane, zaključiti nagodbu ili odustati od pravnog lijeka o tome izvijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje će bez odgode o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(2) Vlada Republike Hrvatske može dati uputu za postupanje u sporovima iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 20.

Odluke sudova i upravnih tijela i druga pismena dostavljaju se isključivo nadležnom državnom odvjetništvu.

Članak 21.

(1) Sud ili drugo nadležno tijelo će svojom odlukom odgoditi ili prekinuti ovrhu odnosno izvršenje te odluke na zahtjev nadležnoga državnog odvjetništva kada ono namjerava podnijeti odgovarajuće pravno sredstvo protiv pravomoćne odluke kojom je završen sudski ili upravni postupak zbog povrede zakona ili međunarodnog ugovora, ili kada su se stekli drugi zakonom propisani uvjeti.

(2) Odgoda ili prekid ovrhe, odnosno izvršenja iz stavka 1. ovoga članka traje do završetka postupka o pravnom sredstvu, ili istekom 15 dana od dana dostave rješenja o odgodi ili prekidu, ako državno odvjetništvo u tom roku ne podnese odgovarajuće pravno sredstvo.

Članak 23.

Glavni državni odvjetnik može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti građanskih i upravnih predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za područje više stvarno nadležnih sudova i u skladu sa člankom 26. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona, iz razloga svrsishodnosti i ekonomičnosti.

Članak 28.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u obavljanju prava nadzora nad radom državnih odvjetništava dužno je poduzimati odgovarajuće mjere, a posebno obaviti neposredan uvid u cjelokupni rad i poslovanje svakoga županijskoga državnog odvjetništva.

(2) Županijska državna odvjetništva dužna su jednom u dvije godine obaviti pregled cjelokupnog rada područnih državnih odvjetništava.

(3) Više državno odvjetništvo staviti će nižem državnom odvjetništvu primjedbe na nedostatke koje je uočilo prigodom odlučivanja o pravnom lijeku ili na drugi način.

2. ODJELI I ODSJECI

Članak 31.

(1) U državnim odvjetništvima mogu se aktom o unutarnjem ustrojstvu ustanoviti kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete.

(2) Unutar odjela mogu se osnovati odsjeci kao stručna tijela od najmanje tri zamjenika državnog odvjetnika specijalizirana za određenu vrstu predmeta.

(3) Raspored zamjenika državnog odvjetnika u odjele i odsjeke, kao i njihovi voditelji odredit će se godišnjim rasporedom poslova.

b) Mjesečna i godišnja izvješća

Članak 34.

(1) Državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu izvješća svaki mjesec. Izvješće sadrži podatke o završenim postupcima, o postupcima koji su u tijeku te radnjama koje su poduzeli ili će ih poduzeti. Više državno odvjetništvo može tražiti da se izvješća izrade posebno po vrstama predmeta.

(2) Godišnje izvješće sadrži pregled primljenih, riješenih i neriješenih predmeta, pregled podnijetih optužnih akata i pregled pravnih lijekova koji su podneseni i s kakvim uspjehom.

(3) Glavni državni odvjetnik dužan je svake godine dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa izvješće o primljenim, riješenim i neriješenim predmetima s obrazloženjem, te o pokrenutim postupcima zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela dužnosnika i stegovnim postupcima prema službenicima i namještenicima u državnim odvjetništvima.

(4) U godišnjem izvješću može se upozoriti na stanje i djelovanje pravnog sustava, nedostatke u zakonodavstvu, unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva ili sudova te prema potrebi dostaviti i odgovarajuće prijedloge za izmjene.

Članak 37.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske sačinjavaju Glavni državni odvjetnik i svi zamjenici toga državnog odvjetništva.

(2) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odlučuje o izuzeću Glavnoga državnog odvjetnika.

(3) Uz poslove navedene u članku 36. ovoga Zakona i stavku 2. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske:

- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugog propisa važnog za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
- utvrđuje opće upute državnim odvjetništvima,
- razmatra izvješća koja se upućuju Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske,
- obavlja i druge poslove prema pravilniku o unutarnjem poslovanju.

Članak 38.

(1) Glavni državni odvjetnik može sazvati i prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Prošireni kolegij sačinjavaju svi zamjenici Glavnoga državnog odvjetnika te županijski državni odvjetnici.

(2) Na proširenom kolegiju razmatraju se nacrti zakona ili drugog propisa kad se njima utvrđuje ovlast državnog odvjetništva ili uređuje drugo pitanje važno za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 42.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika u državnim odvjetništvima.

(2) Evidencija državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika sadrži podatke o imenu i prezimenu, rođenju, nacionalnosti, prebivalištu, završenoj školi, stručnom nazivu, znanju stranih jezika, kao i druge podatke određene zakonom.

(3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa dostavljaju državna odvjetništva na način što ga propiše ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Podaci upisani u evidenciju službena su tajna i mogu se koristiti samo za potrebe provođenja ovoga Zakona, kao i zakona kojim se uređuju prava, dužnosti i odgovornosti državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika i drugih djelatnika u državnom odvjetništvu.

Članak 44.

Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke iz poslova pravosudne uprave, koji su mu potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim predmetima.

Članak 48.

(1) Glavnoga državnog odvjetnika imenuje na vrijeme od četiri godine Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(2) Ako Glavni državni odvjetnik ne bude ponovno imenovan na istu dužnost ili je razriješen na vlastiti zahtjev, nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 49.

(1) Županijskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje Glavni državni odvjetnik na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog odvjetništva ili višeg odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Općinskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika imenuje Glavni državni odvjetnik iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(3) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(4) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik počinje teći danom stupanja na dužnost.

Članak 51.

(1) Slobodno mjesto županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. Oglas o slobodnim mjestima objavljuje se u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu.

(2) Glavni državni odvjetnik dužan je 90 dana prije isteka roka iz članka 49. stavak 1. i 2. ovoga Zakona pokrenuti postupak ponovnog imenovanja državnog odvjetnika. Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 52.

(1) Nakon proteka roka iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidate mišljenje od ministra nadležnog za poslove pravosuđa. Za kandidata za

županijskoga državnog odvjetnika zatražit će mišljenje i od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti, te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa dat će mišljenje o kandidatima za županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika u roku od 30 dana.

(3) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(4) Kod davanja mišljenja cijenit će se na odgovarajući način i kriterije iz članka 65. ovoga Zakona, te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(5) Glavni državni odvjetnik dužan je donijeti odluku u roku od 15 dana nakon proteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika postupak se ponavlja.

b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika

Članak 54.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,
2. kada navršši 70 godina života,
3. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 3. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a po stavku 1. točki 2. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa. Odluku o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 2. i 3. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 57.

(1) Kada na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva (članak 28.), odnosno na drugi način, a nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Glavni državni odvjetnik utvrdi da postoji osnova za razrješenje iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješit će županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika. Prethodno se državnom odvjetniku mora omogućiti da se izjasni o svim odlučnim činjenicama. Razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan za zamjenika državnog odvjetnika.

(2) Kada Glavni državni odvjetnik smatra da razriješenoga državnog odvjetnika, koji je nastavio raditi kao zamjenik državnog odvjetnika treba razriješiti zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela (članak 85. stavak 2.), podnijet će zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, kao i po potrebi donijeti odluku o njegovom udaljenju od dužnosti (članak 116.).

Članak 58.

(1) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika o razrješenju županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(2) U slučaju razrješenja državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti primjenjuje se odredba članka 117. stavak 3. ovoga Zakona.

Članak 61.

(1) Prilikom prvog stupanja na državnoodvjetničku dužnost zamjenici državnog odvjetnika će se imenovati na vrijeme od pet godina.

(2) Nakon ponovnog imenovanja zamjenik državnog odvjetnika obavlja svoju dužnost stalno.

Članak 63.

(1) Za zamjenika državnog odvjetnika u općinskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u državnom odvjetništvu ili drugom pravosudnom tijelu najmanje dvije godine, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik, javni bilježnik, odnosno javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta na pravnom fakultetu, ili osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje osam godina, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik, javni bilježnik, odnosno javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta na pravnom fakultetu najmanje deset godina, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje dvanaest godina.

(3) Za zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje petnaest godina, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik ili javni bilježnik. Za zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor ili docent pravnih znanosti koji ima najmanje petnaest godina radnog iskustva.

Članak 64.

(1) Za imenovanje u više državno odvjetništvo zamjenik državnog odvjetnika mora osim uvjeta iz članka 62. i 63. ovoga Zakona, ispunjavati uvjete za napredovanje koji se utvrđuju ocjenom obnašanja državnoodvjetničke dužnosti iz članka 67. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

(2) Prilikom imenovanja prednost imaju kandidati koji su dva ili više puta uzastopno dobili ocjenu iz članka 67. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

b) Ocjena obnašanja dužnosti

Članak 65.

Zamjenik državnog odvjetnika u obnašanju dužnosti ocjenjuje se prema sljedećim mjerilima:

1. poštovanje rokova u tijeku postupka, kvaliteta rada, korištenje pravnih lijekova i postizanje zadovoljavajućih rezultata u radu,
2. iskazana marljivost u rješavanju dodijeljenih mu predmeta u skladu s okvirnim mjerilima,
3. stručno znanje,
4. sposobnost usmenog i pismenog izražavanja,
5. sposobnost uspostavljanja kulturnog i pristojnog odnosa sa strankama,
6. odnos prema drugim dužnosnicima, službenicima i namještenicima u državnom odvjetništvu i ponašanje izvan službe, ako takvo ponašanje može imati utjecaj na obnašanje državnoodvjetničke dužnosti,
7. sposobnost obavljanja poslova uprave ako je raspoređen na takvu dužnost,
8. posebne odlike, objavljeni znanstveni i stručni radovi, aktivno sudjelovanje i uspjeh u programima stručnog usavršavanja i drugim relevantnim znanstvenim i stručnim skupovima, sudjelovanje u praktičnoj nastavi pravnih predmeta i slično.

Članak 67.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika izabran prvi put na državnoodvjetničku dužnost ocjenjuje se svake godine. Ostali zamjenici ocjenjuju se svake tri godine.

(2) Ocjena obnašanja može biti da zamjenik državnog odvjetnika:

1. nezadovoljavajuće obnaša državnoodvjetničku dužnost,
2. dužnost obavlja savjesno i uredno,
3. posebno se zalaže, ostvaruje natprosječne rezultate i ispunjava uvjete za napredovanje.

(3) Ocjena se dostavlja zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi i njen sadržaj predstavlja službenu tajnu.

(4) Zamjenik državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom, ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor državnom odvjetniku, koji može izraditi novu ocjenu.

(5) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik će prije rješavanja prigovora zamjenika državnog odvjetnika zatražiti mišljenje kolegija.

(6) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik po prigovoru zamjenika državnog odvjetnika razmatrat će ponovno izrađenu ocjenu i ako utvrdi da je prigovor osnovan može ju izmijeniti u cijelosti ili djelomično.

c) Prestanak dužnosti zamjenika državnih odvjetnika

Članak 68.

(1) Dužnost zamjeniku državnog odvjetnika prestaje:

1. smrću,
2. kada navrši 70 godina života,
3. razrješenjem.

(2) Rješenje o prestanku dužnosti zamjenika državnog odvjetnika iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 69.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika razriješit će se dužnosti:

1. na njegov vlastiti zahtjev,
2. zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti,
3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
4. ako dvaput uzastopce bude ocijenjen da nezadovoljavajuće obavlja državnoodvjetničku dužnost (članak 67. stavak 2. točka 1.),
5. izricanjem odluke o stegovnoj kazni razrješenja.

(2) O razrješenju zamjenika državnog odvjetnika odlučuje Državnoodvjetničko vijeće na temelju zahtjeva ovlaštenoga državnog odvjetnika a nakon postupka provedenog sukladno ovom Zakonu. Kada dolazi do razrješenja na temelju izrečene odluke o stegovnoj kazni razrješenja, ne provodi se poseban postupak, već razrješenje nastupa samim izricanjem odluke.

Članak 77.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima.

Članak 80.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskoga državnog odvjetništva može se privremeno, ali najdulje šest mjeseci, uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog ili nižeg stupnja.

(2) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može uz svoj pristanak uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog stupnja i na dulje vrijeme ili trajno premjestiti.

(3) Rješenje o privremenom upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo donosi Glavni državni odvjetnik ili državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za trajni premještaj Državnoodvjetničko vijeće.

(4) O privremenom rasporedu državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika suglasnost daje i Glavni državni odvjetnik.

(5) Protiv rješenja o upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Glavnom državnom odvjetniku u roku od osam dana od dostave rješenja. Odluka Glavnoga državnog odvjetnika po prigovoru konačna je.

(6) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Glavni državni odvjetnik premjestit će državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.

4. STEGOVNA ODGOVORNOST ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 84.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoračenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu državnom odvjetništvu ili državnoodvjetničkoj dužnosti na drugi način,
7. postupanje protivno članku 75. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neuredno obavlja državnoodvjetničku dužnost osobito:

- ako bez opravdanog razloga ne izrađuje državnoodvjetničke odluke i pismena u zakonskom roku,
- ako je državni odvjetnik ocijenio njegov rad negativnom ocjenom (članak 67. stavak. 2 točka 1.),
- ako je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

Članak 85.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje šest mjeseci,
3. zastoj u promaknuću do tri godine,
4. razrješenje od dužnosti.

(2) Kazna iz točke 4. stavka 1. ovoga članka može se izreći samo za stegovno djelo iz članka 84. ovoga Zakona ako je počinjeno pod naročito otegotnim okolnostima.

(3) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje zamjenika državnog odvjetnika i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(4) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku.

(5) O izrečenoj se kazni u roku od 24 sata obavještava državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost, te ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 86.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno dvije godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Stegovna kazna ne može se izreći nakon proteka godine dana od dana pokretanja stegovnog postupka.

(3) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(4) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(5) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 91.

(1) Članovi Vijeća biraju se na vrijeme od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta uzastopce.

(2) Izabrani član Vijeća dužan je stupiti na dužnost u roku od 30 dana od dana izbora.

(3) Ako izabrani član Vijeća bez opravdanog razloga ne stupi na dužnost u roku iz stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da nije ni izabran.

Članak 94.

(1) Predsjednik ili član Vijeća ne smije biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje u Vijeću.

(2) Predsjednik ili član Vijeća ne smije biti uhićen ili pritvoren niti se protiv njega smije poduzeti kazneni progon bez odobrenja Vijeća.

(3) Predsjednik ili član Vijeća može biti uhićen ili pritvoren bez odobrenja Vijeća samo ako je zatečen da čini kažnjivo djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od 5 godina. U takvom slučaju državno tijelo, koje je predsjednika ili člana Vijeća uhitilo ili pritvorilo dužno je o tome odmah izvijestiti Vijeće.

Članak 95.

(1) Predsjedniku ili članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

(2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo ili bude izabran za nastavnika drugoga pravnog fakulteta.

(3) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži,
- ako bude imenovan državnim odvjetnikom, danom stupanja na dužnost,
- ako bude osuđen na kaznu zatvora,
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost,
- ako primi državljanstvo druge države.

(4) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti Glavni državni odvjetnik, uz suglasnost Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširenog županijskim državnim odvjetnicima, sjednica dekana pravnih fakulteta svaki u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za predsjednika i članove Vijeća. Prijedlog za razrješenje mogu podnijeti i Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatski sabor.

Članak 97.

(1) Ako je pokrenut postupak iz članka 95. stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga Zakona ili poduzet kazneni progon za kazneno djelo za koje može biti izrečena kazna zatvora, predsjednik ili član Vijeća može biti udaljen od obavljanja dužnosti na temelju odluke Vijeća koja se donosi većinom glasova svih članova.

(2) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti donosi Vijeće:

- za člana, na prijedlog predsjednika Vijeća,
- za predsjednika, na prijedlog tri člana Vijeća.

(3) Vijeće može većinom glasova svih članova odlučiti da predsjednik ili član, protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak, ne obavlja dužnost u Vijeću dok taj postupak traje.

b) Način rada

Članak 99.

(1) Vijeće odlučuje u sjednici.

(2) Odluka Vijeća o razrješenju zamjenika državnog odvjetnika izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje u kojem se navode činjenice na temelju kojih je Vijeće u raspravljanju utvrdilo da postoje razlozi za razrješenje. Odluku potpisuje predsjednik Vijeća.

(3) Sjednice saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti član koji ga zamjenjuje.

(4) Iznimno, sjednica će biti sazvana na prijedlog najmanje tri člana Vijeća.

Članak 101.

- (1) Način rada Vijeća uređuje se poslovníkom.
- (2) Poslovník donosi Vijeće glasovima najmanje osam članova Vijeća.

3. POSTUPAK IMENOVANJA I RAZRJEŠENJA ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 103.

(1) Slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovlaštenih osoba.

(2) Prijedlog za oglašavanje slobodnih mjesta iz stavka 1. ovoga članka ovlašteni su podnijeti državni odvjetnik u odvjetništvu u kojem se imenuje zamjenik državnog odvjetnika ili neposredno viši državni odvjetnik.

(3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u pravilu u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu.

(4) Glavni državni odvjetnik dužan je 90 dana prije isteka roka iz članka 61. stavak 1. ovoga Zakona pokrenuti postupak ponovnog imenovanja zamjenika državnog odvjetnika. Postupak ponovnog imenovanja provodi se na način predviđen u članku 104. ovoga Zakona.

(5) Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 104.

(1) Nakon proteka roka iz članka 103. stavka 3. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih županijskih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Mišljenje o kandidatima daje:

– za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika državni odvjetnik tog državnog odvjetništva, županijski državni odvjetnik i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,

– za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika državni odvjetnik tog državnog odvjetništva, Glavni državni odvjetnik i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,

– za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik i Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) U postupku davanja mišljenja može se zatražiti i podatke o kandidatima:

– od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika, odnosno drugu dužnost u pravosuđu,

– od drugih tijela i organizacija koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva.

(4) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti, Vijeće će uzeti takve ocjene u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže, pribavit će ih od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske ili ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(5) Mišljenje županijskoga državnog odvjetnika i kolegija o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućeg državnog odvjetništva. U izradi obrazloženja županijski državni odvjetnik i kolegij cijenit će na odgovarajući način kriterije iz odredbe članka 65. ovoga Zakona.

(6) Državni odvjetnik i kolegij dužni su svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, Glavni državni odvjetnik podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za zamjenika državnog odvjetnika, sa svojim mišljenjem i podacima kojima raspolaže po službenoj dužnosti.

(7) Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 3. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

(8) Glavni državni odvjetnik dostavit će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjima iz stavka 2. ovoga članka. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete Vijeće će se izvijestiti o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim relevantnim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Članak 107.

(1) Prije stupanja na dužnost zamjenik državnog odvjetnika daje prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi.

(2) Županijski državni odvjetnik i općinski državni odvjetnik daju prisegu pred Glavnim državnim odvjetnikom.

(3) Glavni državni odvjetnik prisegu daje pred predsjednikom Hrvatskoga sabora.

(4) Prisega glasi:

»Prisežem da ću se u svom radu držati Ustava i zakona i da ću štititi jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske.«

b) Tijek stegovnog postupka

Članak 110.

(1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

(2) Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati zamjenik državnog odvjetnika i podnositelj zahtjeva. Zamjenika državnog odvjetnika protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, upozorit će se u pozivu da na ročištu može biti nazočan i njegov branitelj.

(3) Ročište je nejavno osim ako zamjenik državnog odvjetnika protiv kojeg je zahtjev podnesen, ne zatraži drukčije.

(4) Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi da postoji osnovana sumnja da je počinjeno stegovno djelo, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka. U takvom slučaju Vijeće može zatražiti i poduzimanje određenih izvida od zamjenika državnog odvjetnika kojeg odredi.

(5) Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 113.

(1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno ili uz branitelja kojega izabere.

(2) Javnost će se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka će se uvijek javno proglasiti.

(3) Odluka kojom se utvrđuje da je zamjenik državnog odvjetnika stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(4) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 115.

(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe a troškove postupka snosi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost.

c) Udaljenje od obavljanja dužnosti

Članak 116.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će udaljen od dužnosti ako je protiv njega poduzet kazneni progon zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora više od pet godina ili dok se nalazi u pritvoru.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti udaljen od dužnosti:

1. ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,

2. ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnoga pisanog odobrenja državnog odvjetnika,

3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti.

(3) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

(4) Protiv odluke o udaljenju iz stavka 3. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Vijeću u roku od tri dana o čemu je Vijeće dužno donijeti odluku u daljnjem roku od 15 dana. Ako Vijeće ne donese odluku u navedenom roku smatra se da je udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prestalo.

Članak 118.

(1) U postupku razrješenja Vijeće samo pribavlja dokaze, ili to povjerava određenom državnom odvjetništvu.

(2) Zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje zahtijeva mora se omogućiti da se izjasni o zahtjevu, osim ako nije sam podnio zahtjev za razrješenje.

(3) Odluka o razrješenju donosi se većinom glasova ukupnog broja članova Vijeća.

(4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(5) Protiv odluke o razrješenju zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor.

b) Savjetnici

Članak 125.

(1) Državno odvjetništvo može imati savjetnike i više savjetnike.

(2) Savjetnici pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.

(3) Za savjetnika se u općinskom državnom odvjetništvu može imenovati osoba koja ima završen pravni fakultet i položen pravosudni ispit.

(4) Za savjetnika se u županijskom državnom odvjetništvu može imenovati osoba koja osim uvjeta iz stavka 3. ovoga članka ima najmanje dvije godine rada na pravnim poslovima u sudu, državnom odvjetništvu, odvjetništvu ili javnom bilježništvu.

(5) Za savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je radila najmanje tri godine kao sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno koja je radila kao sudski savjetnik ili savjetnik u državnom odvjetništvu najmanje pet godina.

(6) Za višeg savjetnika se može imenovati osoba koja je radila najmanje osam godina kao sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno koja je radila kao sudski savjetnik ili savjetnik u državnom odvjetništvu najmanje deset godina.

X. ČUVANJE SLUŽBENE TAJNE

Članak 128.

(1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati službenu tajnu bez obzira na način na koji su je doznali.

(2) Pod službenom tajnom podrazumijeva se osobito:

- sve ono što je kao službena tajna određeno zakonom ili drugim propisom,
- sve ono što je kao službena tajna, odnosno poslovna tajna određeno općim aktima pravnih osoba i drugih tijela, organizacija i institucija,
- podaci i isprave posebno označene kao službena, odnosno poslovna tajna od strane državnih tijela ili pravnih osoba, drugih tijela, organizacija ili institucija,
- podaci i isprave koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika označili kao službena tajna.

(3) Pravilnikom o unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva odredit će se koji se državnoodvjetnički podaci i isprave smatraju tajnom i način označavanja tajnosti.

Članak 130.

Priopćenja za javnost putem sredstava javnog informiranja u svezi s postupkom u pojedinom predmetu, kao i s radom državnog odvjetništva daje državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, kojeg on na to ovlasti.